

Finnish
61-1001M

ON SOPIVAA MEIDÄN TÄYTÄÄ KOKO VANHURSKAUS

It Becometh Us To Fulfill All Righteousness

01.10.1961
Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä
lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi.
Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

ON SOPIVAA MEIDÄN TÄYTÄÄ KOKO VANHURSKAUS

1. Se on aina etuoikeus tulla Herran huoneeseen. En ole milloinkaan elämäni aikana, koskaan nähnyt aikaa että olisin ollut pahoillani tulla Hänen huoneeseensa. Mutta oletan että tämä aamu on ehkä vaikein kerta mitä minulla koskaan on ollut tulla. Kyllä, niin se on. Niinpä me tiedämme että elämässä tapahtuu asioita jotka meidän on kohdattava. Ja meidän täytyy muistaa että se tulee kaikille.

2. Ja me olemme hyvin kiitolliset tänä aamuna, minä olen, ja tiedän veljeni ja sisare-nikin olevan hyvin kiitolliset Jumalalle, tietäessämme että äitimme on pelastunut.

3. Ja hän on vanha, ja me olemme odottaneet tätä jo jonkin aikaa, koska hän on niin monen äiti, ja se on murtanut hänen elämänsä. Minun äitini päivinä heillä ei ollut niitä asioita joita heillä nyt on huolehtiakseen tulevista äideistä. Äiti saattoi saada yhden lapsista aamulla, ja nousta ylös ja pestä pyykkiä iltapäivällä. Ja nyt he makaavat sairaalassa useita päiviä, kaikenlaisen lääkinnän alaisena mitä vain on. Ja me olemme kiitolliset niistä asioista jotka voivat auttaa näitä äitejä.

4. Äitini on hyvin, hyvin lähellä kuolemaa nyt. Ja minä... (Veli Branham itkee.) Se on jotenkin hieman raskasta tänä aamuna, mutta kuitenkin lupasin olla täällä. Ja minä...

5. No niin, minä en voi sanoa tuleeko äitini menemään. Olen usein sanonut tämän. Ja monet ovat todistajia, koskien näkyjä. Minä sanoin, “Jos oma äitini makaisi kuolemassa ja katsoisi minua kasvoihin ja sanoisi, ‘Billy, mitä minulle on tapahtuva?’” Minä sanoin, “Ellei Jumala kerro sitä minulle, niin minä en tiedä. En voisi sanoa.” Ja juuri tuo asia on nyt tapahtunut. Jos äiti menee, niin Hän on varmasti pitänyt sen salassa minulta.

Ennenkuin isäni kuoli, minä näin näyn hänen menostansa.

6. Kun olin vielä syntinen, minä näin veljeni, ensimmäisen, hänen menonsa.

7. Howard. Minä kerroin teille kaikille hänen menostansa kaksi tai kolme vuotta ennen kuin hän meni.

8. Mutta äidistä Hän ei ole sanonut sanaakaan minulle. Ja jos hän menee, niin se on jotakin josta minä en tiedä. Vaikkakin, meillä oli... Tuo lääkäri sanoi ettei hän käsitä kuinka hän eli viime sunnuntain yli. Ja hän on melko kehnossa kunnossa. Mutta joka tapauksessa, kun minä olin...

9. Niinkuin tein rouva Broylle noin kuukausi sitten; minä aina haluan tarkistaa ihmiset, tietäessäni että he ovat lähellä loppua, nähdäkseni miten he seisovat. Meidän täytyy olla varmat tästä. Me emme halua ainoastaan sanoa, “No niin, ehkäpä kaikki on hyvin.” Me haluamme olla positiivisen varmat siitä että kaikki on hyvin.

10. Minulla oli pitkä hyvä keskustele äidin kanssa yhtenä aamuna. Hän sanoi, Billy, minä olen elänyt niin pitkään kuin minun tuleekin elää. Minulla ei ole mitään muuta minkä vuoksi elää.” Hän sanoi, “Minun täytyy mennä, minä lähdän mielelläni ollakseni isän ja toisten lasten kanssa jotka ovat Siellä. Minä tulen tapaamaan teitä kaikkia usein.”

11. Ja hänet pantiin ambulanssiin sairaalaan vietäväksi, jotta hänelle annettaisiin clugoosia, koska hän ei voinut syödä mitään. Heidän täytyi antaa sitä hänelle suonten kautta. Ja kun olimme panemassa häntä ambulanssiin, minä sanoin hänelle, “Nyt mamma, kaikki on kunnossa.”

Hän sanoi, “Minä kaipaen mennä.”

12. Ja minä sanoin, “Mamma, jos sinä jättäisit meille lapsille tänne maan päälle aarteen sata miljoonaa dollaria, tai jos sinä jättäisit kodin joka ulottuisi kaupungista kaupunkiin, niin se ei olisi mitään verrattaessa siihen todistukseen jonka sinä jätät meille että, ‘Minä olen valmis lähtemään.’” Se on aarre jota rahalla ei voi ostaa, tietää se.

13. Niinpä senvuoksi, minä seison rohkeasti, uskoen näitä asiat jotka olen saarnannut. Se on hyväksi äidilleni, se on hyväksi muiden ihmisten äideille, ja se on hyväksi meille kaikille. Minä en voisi sanoa, “Jumala, älä ota häntä.” Koska, tiedän että niin pian kuin hänen kuolevainen sielunsa jättää tämän ruumiin, hänellä on toinen odottamassa. Ja hän on jälleen oleva nuori nainen, muutamassa hetkessä täältä lähdön jälkeen.

14. Oletteko koskaan huomanneet kuinka pienen vauvan syntyessä sen lihakset nykivät? Mutta kun se on tullut maan päälle, se vastaanottaa hengen, ja siitä tulee elävä sielu. Ja niin pian kuin tuo sielu menee takaisin pois tuosta ruumiista, siellä on jo toinen ruumis odottamassa sitä. Näettekö? Koska ensinnäkin, Jumala valmistaa sielun ja hengen, se vain siirtyy ruumiista toiseen. Ja kun me lähdemme täältä, me vain muutamme asuinpaikkaamme ja menemme toiseen. “Sillä jos tämä maallinen maja hajoitetaan, meillä on jo toinen odottamassa.” Niinpä se on meidän lohdutuksemme. Rukoilkaamme nyt.

15. Ihmeellinen Taivaallinen Isämme, mitä me voisimme tehdä näissä suunnattomien tarpeiden hetkissä, jos Sinua ei olisi? Mutta meidän toivoamme ei ole rakennettu millekään vähemmälle kuin Jeesuksen Verelle ja

vanhurskaudelle! Ja me olemme niin iloiset tietä-essämme että siellä virran toisella rannalla on Maa, jossa ei ole mitään sairautta, sydänsurua, kuolemaa, tai eroa. Me tulemme rakkainemme aina olemaan Sinun kanssasi. Niinpä me kiitämme Sinua tästä ihmeellisestä toivosta joka sydämessämme on tänään.

16. Ja se näytti vaikealta tänä aamuna tulla tänne, Herra, ei palvelemaan Sinua, vaan tietäen olevani hermostunut, minä ihmettelin kuinka minä kykenisin lähestymään tätä Sanomaa tänä aamuna, jonka Sinä olet asettanut sydämelleni seurakuntaa varten. Kuinka vihollinen onkaan yrittänyt saada minua kiertämään sen ympäri. Mutta minä olen päässyt näin pitkälle, saarnatuoliin, Sinun Nimessäsi. Ja minä jätän itseni Sanoman ja kaiken kanssa Sinun käsiisi, tietäen että Sinä olet enemmänkin kuin kykenevä viemään Sen jokaiselle sydämelle ja antamaan meille kaiken mistä meillä on tarve. Me jätämme sen kaiken Sinulle nyt, sekä itsemme Sinun palvelukseesi; koska minun huoleni ovat Sinun suokappaleesi jakorvani Sinun etuvartioasemasi. Siunaa meitä, Herra.

17. Ja voikoot toiset äidit, isät, ja nuo jotka tulevat siksi tulevina päivinä jos maailma pysyy pystyssä, voikoot he valmistautua ja tietää että heidän myöskin täytyy tulla siihen hetkeen johon äiti on tullut. Minä rukoilen Jumala, että he valmistautuisivat tänään. Sillä maailmassa ei ole yhtään toista asiaa jolla olisi merkitystä. Raha ei voi ostaa sitä, mikään suosio ei voi kestää; mikään ei voi auttaa kuin Jumala, ja yksin Jumala. Ja me pidämme kiinni Hänen muuttumattomasta kädestänsä, tietäen että Hän on sanonut, “Vanhurskaan askeleet ovat Herran säätämät.” Niinpä tämä pieni kärsimys joka meillä nyt on, nykyisessä elämässä, tulee merkitsemään niin vähän. Niinkuin runoilija on sen ilmaissut, “Matkan raadannat eivät näytä miltään, kun me pääsemme tien päähän.”

18. Auta meitä Herra, painamaan eteenpäin korkean kutsumuksemme päämäärää kohden, tietäen että jonakin päivänä me tulemme kohtaamaan siellä suuressa tuonpuoleisessa. Siunaa sanamme nyt. Siunaa palveluksemme. Voikoon jokaisen täälläolevan Jumalan lapsen sydän lämmitä ja liikuttua tänä aamuna. Ja Isä, minä itsekin tarvitsen hieman siitä. Minä rukoilen että Sinä suot sen, kaikki nämä asiat Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

19. Huomasin juuri että meillä on täällä näitä nenäliinoja. Ja me tulemme rukoilemaan niiden puolesta hetkisen kuluttua. -

20. Olen juuri tullut metsästysmatkalta joka minulla oli erään miehen kanssa siellä ylhäällä lähellä Alaskaa. Tehän tiedätte että tämä vuodenaika, syksy, on aika jonka olen asettanut syrjään rakentaakseni itseäni uudelleen, valmistautuakseni edessäolevia kokouksia varten.

21. Sanoisin etteivät minun hermoni ole liian vahvat. Minulla on hyvin huono hermosto. Ja minä käsitän että sitä tarvitaan siinä palvelustehtävässä jonka Herra on minulle antanut. Teillä ei voi olla kaikki hienosti maan päällä. Fyysillisesti, minä olen hyvin kiitollinen voimakkaasta ruumiista. Mutta minun hermojärjestelmäni, siksi että se kaikki tapahtuu aivan luonnollisen ja yliluonnollisen välissä, se repii teidät palasiksi. Ja minä en ole koskaan yrittänyt selittää sitä seurakunnalleni, koska he eivät ymmärtäisi sitä. Koska minä en itsekään ymmärrä sitä. Mutta jopa lääkärit jotka tutkivat minua, ottaen tuon painekokeen hermoista, sanoivat etteivät he ole koskaan nähneet mitään senkaltaista, kuinka se saattoi siirtyä yhdestä paikasta, suoraan koko matkan toiseen. Minä en ymmärrä heidän tieteellistä tutkimustaan, tai mitä he tekivät, heidän tapaansa tehdä asioita. Mutta minä tiedän että jotakin tapahtui minulle yhtenä päivänä, kun Kristus sai otteen minusta. Minä olin muuttunut.

22. Ja haluan sanoa tämän, koska se ehkä vahvistaa minua. Se ehkä näyttää hyvin oudolta asialta puhuttavaksi tänä aamuna, mutta haluan sanoa sen juuri ennen kuin menen Sanomaani, jotenkin tyynnyttääkseni itseäni. Kun annoin ilmoittaa olevani täällä, en tiennyt että äitini tulisi olemaan sairas.

23. Ja minä ilmoitin myös tämän iltaisesta kokouksesta. Jos Jumala tahtoo, me tulemme olemaan täällä ja puhumaan, jos se sopii pastorille. (Veli Neville sanoo, "Kyllä vaan!") Ja minä haluan tänä iltana puhua aiheesta "Lohduttaja On Tullut."

Ja tämäniltaisessa kokouksessa meillä on ehtoollinen, ja kaikki ovat sydämellisesti tervetulleita ottamaan ehtoollista kanssamme ja kuuntelemaan Sanomaa.

24. Se oli viime keväänä kun olin ylhäällä Alaskassa, tai lähellä Alaskaa, Brittiläisessä Columbiassa, kokouksia varten, joissa Herra antoi meille niin ihmeellisen ajan. Ja minä olen aina rakastanut ulkoilmaelämää.

25. Voitteko kuulla minua siellä aivan takana? Jos voitte, niin kohottaisitteko kätenne, te siellä aivan takana.

26. Minä olen aina rakastanut ulkoilmaelämää. Kuten jokainen joka tuntee meidän perheemme tietää että äitini joka on kuolemassa siellä juuri nyt, hänen äitinsä oli Intiaani. Eikä minun kääntymykseni koskaan muuttanut sitä, minä rakastanulkoilmaelämää; ja olen iloinen siitä, koska siellä minä näen Jumalan. Millä en mene sinne niinkään paljon metsästäkseni riistaa, vaan ollakseni yksin Jumalan kanssa. Ja minä metsästän yksinäni.

27. Ja ollessani siellä, niinä tapasin joitakin valtavan hienoja oppaita. Ne ovat noita miehiä Kanadassa, jossa ennenkuin te voitte lähteä sinne korpeen,

238. Kun hän sanoi minulle yhtenä päivänä, hän sanoi, "Billy, sinä olet ruokkinut minua. Sinä olet maksanut vuokrani ja sähkölaskuni, ja antanut minulle ruuan." Hän sanoi, "Kultaseni, kun sinä olit pieni poika, minä menin ulos ilmalla kuin ilmalla, pilkkomaan puita, tein tulen ja pidin sinut lämpimänä. Ja minä valmistin sinulle ruokaa, mitä meillä oli talossa sitä varten." Nähdä hänet makaamassa siellä, ja nuo pienet vanhat heikot kädet jotka olivat pesseet minun likaisia vaatteitani. Te seisotte avuttomana, ei ollut mitään mitä olisin voinut tehdä.

239. Minä sanoin, "Mamma, elävän Jumalan käsiin minä jätän sinun vanhurskaan sielusi."

240. Hän on nyt sitten mennyt. Kaikki heistä ovat lähteneet. Veljeni ovat kaikki mitä on jäljellä. Sanoma täällä saarnatuolissa oli melko huono. Jos hän on mennyt, Jumala antakoon levon hänen sielulensa. Jos hän on yhä kanssamme, ja kanssamme iltaan asti, niin Jumalan armosta minä tulen olemaan täällä saarnatuolissa täyttämässä velvollisuuttani, sillä se sopii minulle että täytän koko vanhurskauden.

241. Annan nyt kokouksen veli Nevilille, siunatulle kanssa pastorilleni. Veli Neville.

työntänyt minua koko aamun, josa on yrittänyt saada minut lähtemään pois tästä saarnatuolistista! Jumalan armosta, minä pysyin täällä.

235. Kaikki nämä sairast ja kärsivät raukat, Jumalan kuolevaiset. Tule ulos heistä, Saatana, sinä Perkele! Minä käsken sinua, Jeesuksen Kristuksen elävän Jumalan kautta, että sinä lähdet pois näistä ihmisistä, etkä enää vaivaa heitä enempää, sillä he seisovat kuten nuo Hebrealais-lapset koettelemuksen hetkessä, ottaakseen asemansa ja ollakseen terveet tästä hetkestä eteenpäin. Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta, minä käsken tämän seurakunnan sairauksia ja perkeleitä, jotka ovat tulleet tekemään nämä ihmiset sairiksi, lähtemään heistä!

236. Päämme ja sydämemme kumarrettuina Jumalalle, minä tulen laulamaan erään laulun. Tulen yrittämään sitä teidän avullanne ja Jumalan avulla. "Minun Uskoni Katsoo Ylös Sinuun. En halua että epäilette hiukkaakaan, vaan uskotte nyt. Se sopii meille. Kuinka monta Kristittyä täällä on? Nostakaa kätenne ja sanokaa, "Aamen." (Seurakunta sanoo, "Aamen!") Kuinka monta uskovaista, sanokaa, "Aamen." ("Aamen!") Kuinka monet ovat laskeneet kätensä toisten päälle? sanokaa "Aamen." ("Aamen!") Silloin se on sopivaa meille että me täytämme koko vanhurskauden.

Uskoni katsoo ylös Sinuun,

Sinä Golgatan Karitsa,

Jumalallinen Pelastaja;

Nyt kuule minua rukoillessani,

Ota kaikki syntini pois, (synti on "epäusko")

Oi salli minun tästä päivästä alkaen

Olla kokonaan Sinun!

Elämän tummissa sokkeloissa kulkiessani,

Ja surujen ympärilläni levitessä, (Jumala ole minun Oppaani Nyt!)

Ole Sinä minun Oppaani; Käske pimeyden muuttua päiväksi,

Käske pimeyden muuttua päiväksi,

Pyyhi murheen kyyneleet pois,

Äläkä anna minun koskaan eksyä

Sinun viereltäsi pois.

237. Päämme kumarrettuina. Tuo minun rakas vanha äitini on mennyt pois minun saarna-tessani täällä, voikoon minun ääneni kaikua Taivaan suurten kanjonien kautta.

riistanvalvoja asettaa teille oppaan. Ja tuon oppaan täytyy olla teidän kanssanne.

28. Ja minä tapasin hienon Kristityn veljen, nuoren helluntailaisen, joka oli kuuluisa opas Kanadassa. Hänen vaimonsa oli ihana, pelastunut nainen. Ja tuo mies on noin neljäkymmenen, ja hänellä on viisi lasta, pieniä poikia, kahdeksastatoista alaspäin noin kaksivuotiaaseen asti. Ja hänelle oli annettu suuri viidensadan-mailin pätke Alcan Valtatien varrelta, jossa toimia oppaana.

29. Siellä kauempana on joitakin Intiaaneja, jotka eivät halunneet muuttaa pois, ja he olivat hyvin röyhkeitä ja olivat pystyttäneet sinne taulun jossa luki, "Jos tulette tänne, niin veri tulee vuotamaan." Mutta kuitenkin me ratsastimme sen ohitse ja menimme sinne, koska halusin puhua noille Intiaaneille. Loppujen lopuksi tuo maa kuului heille ennenkuin meille, tiedättehan. Ja minulla oli hienoa aikaa heidän kanssaan viime keväänä kertoessani heille Herrasta Jeesuksesta.

30. Ja yksi vanha mies, heimon vanha isä, oli lähes satavuotias. Minä voin nähdä miksi hän ei halunnut lähteä sieltä. He hautaavat kuolleen ontoon puunrunkoon ja ripustavat sen ylös puuhun. Heillä oli siellä kaksi pientä lasta haudattuna. Tietenkään hän ei halunnut lähteä. Ja siellä on reservaatit, ja Kanadan hallitus sanoi, "Jos he tulevat julkeiksi, niin he tulisivat viemään heidät pois sieltä ja pakottaisivat heidät lähtemään." Mutta te ette haluaisi heidän tekevän sitä; heidän vauvojensa riippuessa siellä puissa.

31. Ja sitten joet tulvivat, katkaisten tien alueelle jossa aioimme metsästä härmäkarhua. Tämä herra Southwick, hän oli opas. Ja minä olin siellä erään pienen saarnaajan Eddie Byskalin kanssa. Ja herra Southwickin nuori veli, noin kaksikymmentä viisi tai kolmekymmentä vuotias, oli vakavasti kaatumataudin vaivaama.

32. Herra Southwick oli juuri tullut Kristityksi, noin vuosi aikaisemmin. Hän oli ollut karjapaimen aikaisemmin, ja he ovat jotenkin karkeit, tiedättehan, elämäntavoiltaan. Mutta hänestä oli juuri tullut Kristitty, ja hän uskoi. Ja hän sanoi, "Olen lukenut kirjasi, veli Branham." Ja hän vihjaili jatkuvasti tästä veljestänsä jolla oli kaatumatauti. Hän sanoi, "Oh, kumpi vain voisin tuoda veljeni sinun luoksesi!" No niin, tähän tiedätte miltä se saa teistä tuntumaan, te olette avuton ettekä voi tehdä mitään, kuin vain ihmetellä kuinka se kaikki voisi tapahtua.

33. Sitten Kanadassa, tavallisesti mies joka... Te miehet jotka käytte näillä matkoilla tiedätte hevosten käsittelystä. Ja minä rakastan hevosia ja eläimiä. He tavallisesti yhdistävät ne köydellä riimusta riimuun ja antavat niiden kulkea jonossa. Mutta siellä te ette voi tehdä sitä, tuon savimaisen, helposti murtuvan

kallioperän vuoksi. Niinpä meidän vain täytyy antaa niiden mennä, ja yrittää pitää ne polulla.

34. Ja minä olin siellä kaukana takana, nuoren hevosen selässä, yrittäen pitää huolta eksyvistä ja palauttaa ne polulle. Ja Pyhä Henki armossansa tuli alas. Minä kannustin hevostani ja ratsastin koko jonon ohitse pensaikon lävitse sinne kärkeen missä herra Southwick oli johtamassa. Ja minä sanoin, "Bud?"

Hän sanoi, "Niin veli Branham."

Minä sanoin, "Tuletko ottamaan minun sanani?"

Hän sanoi, "Mitä tahansa sinä sanotkin."

35. Ja minä sanoin, "Minulla on NÄIN SANOO HERRA sinua varten." Minä sanoin, "Mene ja nouda veljesi Port Saint Johnista," joka on noin seitsemän tai kahdeksansadan mailin päässä, "tuo hänet tänne valtatielle, luoksesi." Ja hän eli vanhassa hökkelissä jossa oli vanha kamiina hellana, ja hänellä oli lapsensa siellä. Ja minä sanoin, "Seuraavan kerran kun hän saa kaatumatautikohtauksen, nykäise paita pois hänen selästensä. Minä annan sinulle jotakin tehtäväksi. Heitä se tuleen ja sano, 'Tämän minä teen Jeesuksen Kristuksen Nimessä.'" Hän sanoi, "Minä tulen tekemään sen."

36. Niinpä hän meni, lähetti noutamaan veljeänsä, tuoden hänet sinne. Ja tuona aamuna hänen itsensä täytyi lähteä ulos jonkun luonnonsuojelumiehen kanssa. Ja hänen veljellän-sä on noita kohtauksia kaksi tai kolme päivässä, ja hänellä on ollut niitä siitä alkaen kun hän oli pieni poika. Ja hänen vaimonsa pelkäsi kuollakseen häntä, kun hänellä oli noita kohtauksia, koska hän tuli väkivaltaiseksi; ollen hyvin voimakas, nuori mies.

37. Ja hänelle tuli kohtaaminen sen jälkeen kun Bud oli lähtenyt. Sensijaan että hänen vaimonsa olisi hypännyt ikkunan kautta ulos, niinkuin hän tavallisesti teki, keräten lapset pois tieltä, hän hyppäsikin hajareisin hänen selkäänsä, tuo Pyhän-Hengen-täyttämä nainen, nykäisi pois hänen paitansa, ja heitti sen tuleen ja sanoi, "Tämän minä teen Jeesuksen Kristuksen Nimessä." Eikä hänellä ole ollut yhtään kohtausta sen jälkeen. Se oli viime keväänä.

38. Tiedän että se on ollut monta kertaa hieman vaikeata. Ihmiset jotka eivät ymmärrä, sanovat, "Veli Branham, miksi sinä lähdet metsästysmatkalle?" Katsokaahan, he eivät yksinkertaisesti ymmärrä. Ei ole mitään tarvetta yrittää selittää sitä, näettehän. Te tapaatte siellä ihmisiä joita te ette olisi milloinkaan tavanneet.

39. Noin kaksi kuukautta sitten, tai tuskin niinkään pitkään, minut herätettiin yhtenä aamuna. Uskoisin, vaikka en olekaan varma, kertoneeni sen suurimmalle osalle seurakuntaa. Täällä on monia jotka kuulivat minun

229. Jumala pani Sanoman minun sydämelleni. Nyt se on sopivaa teille, uskovaissina, että te uskotte. Käsienne ollessa toistenne päällä, ei keskuudessamme tule olemaan yhtään sairasta henkilöä, jos te vain uskotte sen koko sudänellänne, ja olette valmiit ottamaan asemanne.

230. Nyt, Taivaallinen Isä, me tuomme Sinulle tämän kuulijakunnan, Sanoman jälkeen. Herra Jumala, varmasti ihmiset voivat nähdä nyt että se sopii meille. Se sopii profeetalle, seistä Sanalla. Se sopii seurakunnan jäsenelle, se pukee heitä että he seisovat Sanalla. Se sopii sairaille ihmisille, uskoa Jeesuksen Kristuksen Sana, kun Hän sanoi, "Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, nämä paranevat."

231. Aikomuksenani oli kutsua rukousjono, Herra, mutta sanoma joka juuri annettiin minulle puhelimitse, on järkyttänyt minua, Isä. Oi Jumala, Sinun Sanasi sanoo, "Se sopii meille että me täytämme koko vanhurskauden." Anna Se jokaiselle.

232. Pyhä Henki on täällä todistaen että Hän on keskuudessamme. Tuloon nyt Jumalan Voima, Pyhän Hengen toditus, jokaisen ihmisen sydämeen täällä, antaen heille vakuuden; niinkuin Danielilla oli, niinkuin Nooalla oli, niinkuin Eenokilla oli, kuten Johanneksella oli, kuten Pietarilla oli, ja kuten Paavalilla oli, kuten Jeesuksella oli, kuten Aabrahamilla oli, kuten kaikilla heillä oli, Herra. Että se on pukevaa meille tässä päivässä, jolloin Jumalallinen parantava voima on vuodatettu, kun merkkejä ja ihmeitä tehdään, ja suuri herääminen on tullut ihmisten keskuuteen, Pyhä Henki on tullut alas ihmisten keskuuteen. He ovat huutaneet, puhuneet kielillä, profetoineet, on suuria lahjoja, merkkejä ja ihmeitä. Sanoman Enkeli, ajanjakson Enkeli on ilmaantunut meille Pyhän Hengen muodossa, ja Hän on tuomassa meille Sanoman. Me näemme Sen olevan täyttymässä. Me näemme Hänen ottavan meidän kuolevaiset ruumiimme, ja muuttavan meidän inhimilliset olemuksemme Jumalan välikappaleiksi, puhumaan suuria salaperäisiä merkkejä ja ihmeitä. Kun me näemme nämä asiat, silloin se sopii meille että me täytämme koko vanhurskauden.

233. Kun me tiedämme että Aabraham katsoi Lootia. Että Daniel voi katsoa Aabrahamiin. Että Johannes voi katsoa Danieliin, (Oi Jumala) kun Pietari ja Johannes voivat katsoa Jeesukseen. Ja kun me voimme katsoa heihin, ja tänään me näemme samat tulokset keskuudessamme, silloin se on sopivaa meille, että me täytämme koko vanhurskauden.

234. Anna Jeesuksen Kristuksen Voiman aaltoilla tähän rakennukseen, Jumalallisen uskon kanssa, ja paranna jokainen henkilö täällä kaikista taudeista ja vaivoista, Herra. Ja Sinun palvelijasi, minä käskän tätä perkelettä, joka on

ja tulla terveeksi. Jos sinä voit uskoa. Te olette kaikki Kentuckysta, Madisonville nimisestä kaupungista.

220. Aivan siellä takana istuu rouva Bone. Hän on läheltä Madisonvilleä. Hän ei asu aivan Madisonvillessä, hän katselee suoraan minua. Ja siellä tuo Enkeli on juuri hänen yllään. Hän asuu lähellä Madisonvilleä, hänen nimensä on Bone; sinus-vika, astmaattinen tila, yskää. Jos se on oikein, niin heiluta kättäsi edes takaisin, rouva. Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, ja mene kotiin ja ole terve.

221. Kurkkuvika, herra. Uskotko että Jumala voi parantaa tuon kurkkuvian ja tehdä sinut terveeksi? Ole parannettu! Vain pidä usko Jumalaan.

222. Rouva Hopkins, värillinen rouva Chicagosta. Minä en tunne sinua, en ole koskaan elämässäni nähnyt sinua. Mutta sinä haluat parantua tuosta hermostuneisuudesta, ja sinus-viasta eikö niin? Mene, usko, ja sinä myös voit olla terve.

223. Rouva Hanes Columbksesta, Ohiosta. Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, ja sinä myös voit mennä kotiin ja olla terve.

224. Me olemme tien päässä. Uskotteko te sen? (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Se sopii meille täyttää koko vanhurskaus. Hän lupasi että nuo asiat tulisivat olemaan. Me olemme täällä. Uskotteko te sen? ("Aamen!")

225. Hyvä on, pankaa sitten kätenne toistenne päälle. Minä haluan kysyä teiltä kysymuk-sen. Lupasiko Jeesus näiden asioiden tulevan olemaan viimeisissä päivissä? Sanokaa, "Aamen." (Seurakunta sanoo, "Aamen!") "Niinkuin se oli Lootin päivinä. Tekoja joita Minä teen, te myöskin teette." Sanoiko Hän myöskin tämän, "Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he parantuvat"? ("Aamen.") Oletteko ottamaan asemanne uskovaisina? ("Aamen.") Sillä täten se sopii meille, että täytämme koko vanhurskauden."

226. Se on Jumalan vanhurskaus, että kun nämä nenäliinat täällä, joiden päälle minä lasken käteni Jeesuksen Nimessä, koskettavat teitä; Tiedän että Pyhä Henki on täällä, sama joka oli Paavalin kanssa. "He ottivat Paavalilta..." Niin te olette parantuneet, jos vain tulette uskomaan sen.

227. Minä uskon että sama Pyhä Henki, saman Pyhän Hengen kautta on täällä tänä aamuna, todistaen Itsensä, tämän päivän Sanoman; tuo suuri Pyhä Henki Itse, julkituoden Itsensä, tullen ihmislihaan, tehden Hänen tekojansa.

228. Olen seissyt tänä aamuna vaikeassa tilanteessa. Te tiedätte suunnilleen mitä tulen kuulemaan lähdettyäni täältä. Mutta se on pukevaa meille, että koko vanhurskaus täytetään.

kertovan tämän ennenkuin se tapahtui. Ja tuossa näkemässäni näyssä olin nähnyt suuren eläimen, joka näytti saksanhirveltä, peuralta. Ja sillä oli suuret, korkeat sarvet. Ja minun täytyi kiertää eräs rapakivi tällä tavalla, "päästäkseni sen luo. Se oli todella hieno eläin noine voitonmerkki sarvineen. Ja siellä oli eräs mies jonka näin vihreäruutuisessa paidassa. Ja sitten kun olin saanut tuon eläimen, kuulin äänen sanovan että, "Nuo sarvet ovat neljäkymmentä kaksi tuumaiset." Se on suunnilleen tämän korkuiset. Ja se oli mammuttimainen eläin. Ja matkalla takaisin, minä näin valtavan suuren hopea-harjaisen harmaakarhun.

40. No niin, se on todella erikoinen karhu. Harmaakarhuperheessä on neljä lajia. Yksi niistä on hopea-harja, joka on hyvin kuuluisa. Seuraavaa kutsutaan alkuasukasnimellä, kadish (?), se on musta ja sillä on pyöreät korvat. Kolmas on tavallinen harmaakarhu, jonka väri on mustan ja ruskean väliltä, se on valtavan suuri. Ja neljäs on Kodiak-karhu, joka löytyy vain Kodiak saarilta, länsi Alaskasta; se on valtavan suuri, mammuttimainen eläin, suurin kaikista karhuista, mutta se on harmaakarhu. Mutta tuo hopea-harja on musta, ja tuo hopea on karvojen päissä. Se on kuuluisa, hyvin kiukkuinen, pahan-luontoinen karhu.

41. Minä ammuin tuotakarhua sydämeen, tappaen sen. Mutta minulle esitettiin kysymyksiä sen ampumisesta tuolla pienellä kiväärillä. Olin kertonut siitä veljille. Kuinka monet täällä kuulivat minun kertovan siitä ennenkuin se tapahtui? Kohottaisitteko kätenne. Ho niin, tietenkin useimmat heistä, näettekö.

42. Ja niinpä sitten herra Arganbright soitti minulle ja halusi minun menevän Alaskaan. Mutta sensijaan että olisin mennyt Alaskaan, tunsin johdatusta mennä tälle matkalle, ollakseni siellä ylhäällä Bud'in kanssa, koska olin luvannut hänelle.

43. Päästyäni sinne, minä kerroin hänen vaimolleen ja kaikille ympärillä oleville ihmisille nämä asiat jotka Herra oli sanonut. Minä kysyin, "Mutta kenellä teistä nyt on vihreä, ruudullinen paita?" Kenelläkään heistä ei ollut sellaista. "Hyvä on," minä sanoin, "silloin sen täytyy olla joku toinen matka joka minulla tulee olemaan. Mutta jossakin Herra tulee antamaan sen minulle aivan tarkalleen." Hiin minä sanoin, "Minä ajattelin että se voisi olla tällä matkalla."

44. No niin, me lähdimme metsälle. Ja ensimmäisenä päivänä kun me pääsimme korkealle, puurajan yläpuolelle, missä ei ole metsää, me tulimme sinne jäätiköille hevosinemme.

Ja toisena päivänä me metsästimme hieman ja löysimme paljon lampaita, mutta ne eivät olleet valmiita metsästettäväksi.

45. Ja puhukaapa yhdessäolosta, kun joka ainoa meistä oli helluntailainen ja jokaisella Pyhä Henki! Meillä oli todellista aikaa siellä ylhäällä. Nähdä noiden värien vaihtuvan ja nuo vuoret, ja olla siellä kaukana ylhäällä missä vain Jumala elää! Se oli valtavaa aikaa! Me emme menneet nukkumaan ennen kello yhtä aamulla, me vain ylistimme Jumalaa ja meillä oli hienoa aikaa!

46. Ja toisena päivänä me lähdimme ulos. Ja noin kuusi mailia kauempana, jäätikköjen takana, me näimme joitakin suuria pässejä. Ja me päätimme mennä takaisin leiriin ja tulla takaisin seuraavana aamuna auringon nuostessa.

47. Niinpä me lähdimme seuraavana aamuna ennen päivänpäiväntoitoa; ja kello yhdeksältä me olimme siellä ylhäällä jäätiköllä jossa me olimme nähneet ne.

48. Mutta ollessamme matkalla ylös, minä olin nähnyt ensimmäisen villin Pohjois Amerikkalaisen poron. En ollut koskaan nähnyt sellaista. Olen nähnyt niitä kotieläiminä Lapissa ja niin edelleen, mutta en ollut koskaan nähnyt caroubouta. Caribou on al-kuasukas-nimi "porolle." Ja tavallisesti niillä on panelimaiset sarvet, tällä tavalla, yhden osoittaessa suoraan eteen niiden kasvojen edessä ja sitten sarvet menevät ristiin ja on toinen paneeli suunnilleen tämän levyinen.

Bud oli sanonut minulle, "Ehkäpä..."

49. Minä sanoin, "Ei, ei. Se ei ollut caribou, koska sillä ei ollut senkaltaisia sarvia." Mutta tuona aamuna mennessämme ylös minä näin naaraan vasikan kanssa. Ja me siirryimme toiselle puolelle ja näimme nuoren uroksen juoksevan siellä.

50. Ja veli Eddie halusi ruokkia noita Intiaaneja siellä missä hän on lähetyssaarnaajana. Siinä on hieno mies, joka tulee hienosta kodista ja hänen vaimonsa myös tulee hienosta kodista. Ja heidän käsivartensa ovat syödyt täältä, täynnä kirpunpuremia, koska he olivat eläneet siellä Intiaanien parissa, yrittäen tuoda Kristusta Intiaaneille. Tarvitaan armoa tehdä se! Elää siellä maapähkinävoilla ja siirapilla, ja nukkua noissa majoissa vuodetovereina kirput ja kaikki muut, jotka syövät heitä siellä sillä tavalla, mutta kuitenkin tuodakseen heille Jeesuksen Kristuksen Evankeliumin!

Ja niin veli Eddie livahti mäen toiselle puolelle.

51. Minä istuin siellä kunnioittavan pelon valtaamana kaksi tuntia, nähtyäni nuo suuret lumi-huippuiset vuoret. Minä ajattelin, "Herra Jumala, salli minun elää täällä Tuhatuotisen Valtakunnan aikana." Nähdä nuo keltaiset puut siellä alhaalla mäellä ja punaiset pensaats ja kaiken sulautuessa yhteen noiden lumi-

maata varten joka on tulossa. Kuule meitä, Isä, seurakunnan rukoillessa, erikoisesti sairaita ja ahdistettuja.

213. Ihmettelenpä onko täällä yhtään outoja, jotka eivät milloinkaan aikaisemmin ole olleet täällä Tabemaakkeliissa, ja te olette sairaita ja katsotte Jumalaan saadaksenne avun? Kaikkien päiden nyt ollessa kumarrettuina. Kohottaisivatko ne vieraat ihmiset nyt kätensä, jotka eivät tunne minua ja joita minä en tunne ja jotka olette tulleet Kristuksen luo saadaksenne avun. Kohottakaa vain kätenne. Jumala siunatkoon sinua, ja sinua, ja sinua. Siellä on heitä useampia.

214. Teidän täytyy vain uskoa. Tämä Sanoma ei ole turhaan, se on Jumalan Sana.

215. Tuo rouva.... Pääanne kumarrettuina. Hänellä on yhä käsi ylhäällä. Hän kärsii sydän viasta. Hän on rouva Nance. Hän on Madisonvillestä, Kentuckysta. Onko se oikein, rouva? Te'voitte nyt kohottaa pääanne. Sinun kätesi oli ylhäällä, sinä jatkoit sen pitämistä ylhäällä. Se on totta, eikö olekin? Jos se on, niin kohota kätesi. Näettekö missä ajassa me elämme, ystävät? (Seurakunta sanoo, "Kyllä.") Minä en tunne tuota rouvaa. En ole koskaan nähnyt häntä. Mutta mitä se on? Se on Evankeliumin merkki.

216. Uskotko minun olevan Hänen profeettansa, rouva? Uskotko sinä? Kuitenkin, vaikka me olemme vieraita, enkä minä tunne sinua, niin tuo nimi oli oikein, eikö ollutkin? Jos se oli oikein, mitä tahansa Hän kertoi sinulle, niin heiluta kättäsi kuulijakunnalle, niin että he voivat nähdä sen olevan oikein. (Seurakunta iloitsee.)

217. Mikä voisi tehdä sen? Nasaretilainen Jeesus. Jotta te voisitte tietää että minä olen Jumalan profeetta, ja kerron teille Totuuden, sillä täten se sopii meille. Eräs nainen kosketti Hänen vaatettaan, ja Hän kääntyi ja kertoi hänelle hänen verenvuodstansa, ja sanoi että se lakkaisi.

218. Rouva joka istuu vieressäsi, hänellä myöskin on sydän vika. Niin se on. Kyllä. Minä en tunne häntä. Tiedän etten tunne. Näettekö? Mutta Jumala tuntee hänet. Hän tuntee hänen vaivansa, eikö tunnekin? Rouva Allen, uskotko sinä että Jumala voi tehdä sinut terveeksi? (Nainen sanoo, "Kyllä.") Jos se on sinun nimesi ja sinun vaivasi, niin nosta ylös kätesi. Kohota kätesi jos se on oikein. (Seurakunta iloitsee.)

219. Rouva joka istuu vieressäsi siellä. Tarkoitin rouva Bennett. Te olette kaikki samasta paikasta. Sydänvian asemesta hänellä on munuaisvika. Usko koko sydämelläsi, ja sinä myöskin voit olla parannettu. Teetkö sen, rouva? Kohota kätesi ja sano, "Minä vastaanotan sen," ja sitten sinä voit mennä kotiin

Joka hetki minä tarvitsen Sinua! Oi, siunaa minua nyt, Pelastajani, Minä tulen tykösi!

Minä tarvitsen Sinua, Oi Herra, me tarvitsemme Sinua;

Joka hetki minä tarvitsen Sinua!

Oi, siunaa minua nyt, (Herra, minä tarvitsen Sinua nyt enemmän kuin pitkään aikaan.) Mutta minä tulen tykösi!

206. (Veli Branham alkaa hyräillä, "Minä tarvitsen Sinua joka hetki.)

207. Taivaallinen Isä, laaksojen kautta me kuljemme, tietäen Sinun luvanneen, "Minä en tule jättämään enkä hylkäämään teitä. Etsikää ensin Jumalan Valtakuntaa ja Hänen van hurskauttansa, ja kaikki muut asiat tullaan lisäämään teille."

Niinpä minä tulen tykösi!

208. Jos täällä on joku Herra, joka ei ole oikein sielussansa; jos he olisivat tulossa tietä jota äitini on kulkemassa juuri nyt, Oi Herra, voikoot heillä myöskin olla sama todistus. Se on sopivaa meille tönään, Herra.

209. Me olemme tien päässä, Laodikean Seurakunnan Ajanjaksossa; Sanoman ajassa; Sanoman hylkäämisen ajassa; Sanoman vahvistamisen ajassa, ja Kristuksen läsnäolo todistaa että Hän on sama eilen, Lootin päivissä, Hänen lihansa päivissä, ja tässä päivässä; eilen, tänään ja iankaikkisesti.

210. Voikoot he vastaanottaa Sinut nyt siunattuna Pelastajanansa. Suo se, Herra. Minä

pyydän Jeesuksen Nimessä.

Oi, siunaa minua nyt, Pelastajani, minä tulen tykösi!

Kaikkein kallein Herra, viettelykset kadottavat voimansa, Totisesti, Herra, kun Sinä olet lähellä.

Minä tarvitsen Sinua, oi, minä tarvitsen Sinua!

211. Jos Sinä olet ottanut äitini pois meiltä, anna hänen kalliille sielullensa lepo Taivaassa. Suo se. Suo se, Herra.

Pelastajani, minä tuulen luoksesi!

212. Isä, Jumala, kuule meitä. Se on sopivaa meille että me täytämme koko vanhurskauden täällä. Me tiedämme mitä Sana sanoo. Me emme ole pimeydessä. Me tiedämme mitä Sana on luvannut. Auta meitä, Oi Herra, niin että me täyttäisimme koko vanhurskauden. Täytä Sanasi. Voikoon jokaisella uskovaishenkilöllä olla usko nyt kun tulee sairaiden vuoro. Kaikki me haluamme elää, Herra; mutta ensimmäiseksi tulee olla iankaikkinen Elämä sitä

huippuisten vuorien kanssa, niiden heijastuessa alhaalla oleviin järviin. Siinä on yksinkertaisesti jotakin, te voitte istua siellä ja itkeä ja itkeä ja itkeä, koska ainoastaan Jumala yksin voi maalata jotakin sellaista. Ei ole mitään muuta mikä voisi tehdä sitä.

52. Ja minä istuin siellä ja satuin ajattelemaan, "Ihmettelenpä mitä on tapahtunut veli Eddielle?"

53. Menin Bud'in luo, joka myöskin istui siellä iloitsessa siitä noiden noin kahden tunnin ajan. Ja me nousimme ylös ja minä näin siellä ylhäällä Eddien elokuvakameran. Noiden vuorien huipuilla, siellä ei ole mitään muuta kuin poronjäkelää, se on sen rajan yläpuolella jossa puut eivät kasva.

54. Ja minä huomasin hänet alempana mäen rinteellä. Hän oli kohottanut sormensa ylös tällä tavalla, hän oli metsästävänsä tätä nuorta uros-caribouta. Sitten hän ampui sen ja me perkasimme sen ja lähdimme takaisin mäelle. Ja minä tarpeeksi alas noutaakseni hieman vettä.

55. Ja minä olin katselemassa ympäri kiikarin kanssa. Jotenkin, noin kaksi mailia minus

ta, siellä oli tuo minun eläimeni. Minä olin nähnyt sen. Minä sanoin, "Se se on, siinä se on." Minä sanoin, "Katsohan tätä, näetkö tuon rapakiven, meidän täytyy kiertää sen ympäri." Ja minä sanoin, "Ainoa asia on tuo vihreä, ruudullinen..." Ja minä katsoin, ja Eddiellä oli yllään vihreä, ruudullinen paita.

Minä sanoin, "Eddie, minä luulin sinun sanoneen..."

56. Hän sanoi, "Veli Branham, minä en pakannut sitä, vaimoni on täytynyt panna se sinne." Hän sanoi, "Vaihdoin puhtaan paidan tänä aamuna, mutta en tiennyt sitä. Vaimoni on täytynyt panna se sinne." Jumala ei koskaan epäonnistu yhdessäkään asiassa. Hän on aina tarkalleen. Siellä hän oli vihreässä, ruudullisessa paidassa.

57. Opas sanoi, "Veli Branham, minä en tiedä miten sinä koskaan pääset sitä lähelle."

58. Minä sanoin, "Minä en välitä vaikka se olisi viidenkymmenen mailin päässä, se on minun! " Sanoin, "Se kuuluu minulle." Ja me lähdimme kiertämään tuota kalliota, ja kuinka jyrkkä se rinne olikaan sen sivuilla.

59. Ja me tulimme sinne, ja minä sain tuon suuren cariboun. Ja sensijaan että sillä olisi ollut paneelisarvet, ne olivat piikkimäiset; en ole koskaan nähnyt mitään senkaltaista. Näettekö kuinka Jumala tekee asiat?

60. Niin me käskimme poikia menemään alas, ottamaan hevoset ja noutamaan lihat, ja me tapaisimme heidät siellä pohjalla tultuamme alas. Veli Bud katseli ympärilleen, sanoen, Veli Branhamin näky, jos se oli totta minun

veljeni parantumisen kohdalla kaatumataudista, niin hän on saava tuon eläimen huolimatta siitä missä se on.” Niinpä hän sanoi, “Meillä tulee olemaan se kun tapaamme teidät, tullessamme sinne alas.”

61. Ja niinpä kun me olimme nylkeneet sen; niin nahka ja sarvet, kaikkineen oli noin sata kaksikymmentä viisi paunaa; ei ruho, vaan nahka yksin. Niinpä hän sitten sanoi, ”Veli Branham, minä haluan kysyä sinulta jotakin.” Hän sanoi, “Minä tuskin voisin nylkeä sitä täällä,” hän ja minä, yksi kummallakin puolella. “Hän sanoi, “Sanotko sinä että nuo sarvet ovat ‘neläkymmentä kaksi tuumaa’?” Minä sanoin, “Kyllä vaan.”

Hän sanoi, “Minusta ne näyttävät yhdeksänkymmentä tuumaisilta.”

Minä sanoin, “Ne ovat neläkymmentä kaksi.”

Ja hän sanoi, “Minulla on mittanauha satulalaukussani.”

Minä sanoin, “Hyvä on, tulet näkemään että se on tarkalleen.”

62. Hän sanoi, “Sitten, senmukaisesti mitä olet kertonut minulle, jossakin tämän paikan ja sen paikan välillä missä me tulemme kohtaamaan nuo pojat, ja jolloin yhdellä on vihreä paita yllään, sinä tulet saamaan hopea-harjaisen harmaakarhun?” Hän sanoi, “Minä en ole koskaan nähnyt sellaista, ja olen elänyt näillä vuorilla koko ikäni.”

Minä sanoin, Mitta se on NÄIN SANOO HERRA.” Hän kysyi, “Tiedätkö sinä missä se on?”

63. Minä sanoin, “En. Mutta se on jossakin meidän ja noiden poikien välillä.” Me voimme nähdä suoraan sinne alas missä he olivat, noin kolme mailia alempana, puurajalla. Minä ‘ sanoin, “Me tulemme saamaan sen.” No niin, se on jotakin!

64. Hän sanoi, “Me tulemme sitten olemaan siellä noin puolentoista tunnin kuluttua. Ja tarkoitatko sinä kertoa minulle että sinä tulet saamaan valtavan suuren harmaakarhun, hopeaharjaisen, jossakin tämän paikan ja noiden poikien välillä?”

Minä sanoin, “Se on Hänen sanansa mukaisesti.” Hän sanoi, “Se on siellä.”

65. Niinpä me otimme sarvet Olallemme kantaaksemme ne alas ja alas mäkeä hän meni, kunnes tulimme jäätiköille; oli niin kuumaa että meidän täytyi hieman levähtää jäätiköllä, viilentyäksemme. Kuljimme jäätikön yli, ja alas missä vettä virtasi esiin jäätikön ala puolelta, ja edelleen alaspäin kunnes aloimme tulla metsään, ja me istuimme lepäämään.

senjälkeen kun Hän oli sanonut asiat, Aabraham kutsui Häntä “Elohimiksi,” Sanansaattaja, ihmislihan muodossa, tuodakseen Sanoman Sodo-malle ja Gomerralle.

200. Ja kun me näemme nuo asiat, joiden Jeesus sanoi tulevan tapahtumaan, se on sopivaa meille täyttää koko vanhurskaus. Se sopii meille että me otamme Jumalaa Hänen Sanastansa. Uskotteko te sen? (Seurakunta sanoo, “Aamen.”) Täten sallimme sen niin olla nyt.

201. “Veli Branham, sinä olet kokonaan poissa linjasta, muihin kirkkokuntiin nähden.”

202. Se voi olla niin. Sallikaa sen niin olla nyt. Kyllä, sallikaa sen olla niin.

203. “Mutta sinun asiasi olisivat paljon paremmin jos olisit yhteistyössä.”

204. Sallikaa sen olla niin nyt. Mutta täten se sopii meille. Me olemme Hänen ihmisiänsä, Hänen profeettojansa, Hänen viisaitansa. Se sopii meille että me täytämme koko vanhurskauden. Niinpä tehkäämme se, kumartaessamme päämme.

Kansakunnat särkyvät, Israel herää, Raamatun ennaltakertomat merkit; Pakanain päivät luetut, kauhujen täyttämät; “Palatkaa, Oi hajoitetut, omaanne.”

Lunastuksen päivä on lähellä, miesten sydämet pettävät pelosta; Olkaa täytetyt Hengellä, lamppunne puhdistettuina ja kirkkaina, Katsokaa ylös, teidän lunastuksenne on lähellä!

Väärät profeetat valehtelevat, Jumalan Totuuden he kieltävät, Että Jeesus Kristus on meidän Jumalamme, (Kuinka totta se onkaan; oi, satoja!)

Mutta me vaellamme missä apostolit ovat kulkeneet.

Sillä lunastuksen päivä on lähellä, miesten sydämet pettävät pelosta; Olkaa täytetyt Hengellä, lamppunne puhdistettuina ja kirkkaina, Katsokaa ylös, teidän lunastuksenne on lähellä!

205. Päidenne ollessa kumarrettuina, se sopiiko . teille tänä aamuna, että annatte elämänne Kristukselle? Onko Hän puhunut teille? Jos niin on, niin kohottaisitteko kätenne Hänelle sanoen, “Minä nyt otan vastaan Kristuksen. Se on pukevaa minulle, että luovutan kaikkeni, oman tahtoni, tänä aamuna Hänelle. Minä kohotan nyt käteni ja sanon, ‘Minä tarvitsen Sinua, oi, kuinka tarvitsenkaan Sinua! Joka hetki, minä tarvitsen Sinua.’ Jumala siunatkoon teitä. “Oi, siunattu Pelastaja, minä tulen luoksesi.”

Tarvitsen Sinua, oi, tarvitsen Sinua; (Mitä jos te makaisitte siellä missä äiti

192. Seurakunta on heikko, tämänpäivän seurakunnat. Orkanisaatioiden välinen epäsopeus on särkenyt veljeyden. On Methodisteja, Baptisteja, Presbyteerejä, Ykseyttä, Kolminaisuutta, Viisinaisyyttä, kaiken kaltaisia asioita. Me olemme hajotetut. Sillä tavalla sen tulee olla. Sen täytyy olla sillä tavalla.

193. Sitten siellä on tuleva Sanoma! Oi, Halleluja! Me tiedämme että Se on sama Tulipatsas joka johti Israelia. Me tiedämme että se on sama palvelustehtävä joka seurasi Jeesusta Kristusta, tuon Tulipatsaan kautta joka oli voidellut Hänet, ja Se seuraa Seurakuntaa tänään. Tiede on todistanut sen, vaikka me emme tieteen todistusta tarvitse. Jumala on todistanut sen! Me tarvitsemme Jeesuksen Kristuksen palvelustehtävää, asettamaan paikalleen tulossa olevan Pääkiven, joka on tuonut Seurakunnan tarkalleen sille paikalle missä palvelustehtävä oli kun Jeesus meni pois.

Kansakunnat särkyvät, Israel herää, viisaiden enneltakertomat merkit; Pakanain päivät luetut, kauhun täyteiset; "Palatkaa, Oi hajotetut, omaanne."

194. Me olemme viimeisissä päivissä. Ja se soveltuu meille, se on pukevaa meille, että me täytämme koko vanhurskauden.

195. Muistakaa, Jeesus sanoi, "Niinkuin se oli Lootin päivissä, niin se tulee olemaan Ihmisen Pojan Tulemuksessa." Kuinka monet muistavat sen? (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Hyvä on. Miten se oli Lootin päivissä? Minkä merkin Hän antoi?

196. Siellä oli kolme ihmisluokkaa Lootin päivinä. Oliko se oikein? (Seurakunta sanoo, "Aamen.") Siellä oli uskomaton, teko-uskovainen, ja uskovainen. Jokainen ryhmä niistä vastaanotti sanansaattajan. Kyllä. Kun Aabraham oli istumassa tammensa alla, mitä tapahtui? Katsokaa mitä siellä tapahtui.

197. Siellä oli Enkeli joka meni alas Sodomaan. Tänä Mies meni sinne ja opetti heille parannuksen tekoa, sanoen että heidän tulisi tehdä parannus ja kääntyä Jumalan tykö. Mitä tapahtui? Vain kolme tuli ulos, Loot ja hänen kaksi tytärtään. Hänen vaimonsa muuttui suolapatsaaksi. Vain kolme tuli ulos, kun heillä oli siellä nykyaikainen Billy Graham, tuomassa sanomaa heille.

198. Ja me näemme sen, olevan tapahtumassa tänään. Me näemme sanansaattajan saarnaavan nimelliselle seurakunnalle.

199. Ja siellä oli Yksi, joka tuli Aabrahamille ja valitulle Seurakunnalle. Hän antoi heille merkin. Ja me tiedämme että se on totta. Me tiedämme että se on tosiasia. Hän istui selkä telttaan päin käännettynä, ja kertoi kuka Saara oli, ja mitä hänen sydämessään oli, mikä hänellä oli vikana. Hän antoi sanoman, aivan tarkalleen. Aabraham tiesi että se oli Jumala. Sillä välittömästi,

66. Minä käännyn ja katsoin. Minä sanoin, "Katsohan, Bud! Se on kuin lehmä, noin kahden mailin päässä."

67. Hän katsoi kiikarilla ja sanoi, "Veli Branham, se on hopea-harja! Katso kuinka se kimaltelee auringossa!"

68. Minä sanoin, "Se se on." Minä sanoin, "No niin, menkäämme ottamaan se." Niinpä me teimme juuri sen, me menimme ja otimme sen, ja näyn mukaisesti, se oli liian myöhä nylkeä sitä silloin, joten meidän täytyi odottaa seuraavaan päivään.

69. Ja senjälkeen kun olimme saaneet tuon harmaakarhun, tullessamme takaisin alas, hän sanoi, "Ja sinä sanot että nuo sarvet..." Hän sanoi, "Jos nuo sarvet ovat neljäkymmentä kaksi tuumaa, veli Branham, minä tulen pyörtymään."

70. Minä sanoin, "Sinun ei ole tarpeellista pyörtyä, mutta ne ovat neljäkymmentä kaksi tuumaa."

71. Ja minä ajattelin, kuinka tuossa näyssä... Te veljet ja sisaret jotka hetki sitten kohotitte kätenne merkiksi että olette kuulleet minun kertovan tämän ennenkuin se tapahtui. Minä sanoin että sen täytyy olla Billy Paul. Se oli pieni poika. Te kaikki muistatte minun sanoneen sen, että se oli 'joku pieni käsi'? Mutta tämä poika oli kahdeksantoista ja aivan Billy Paulin kokoinen. Näettekö?

72. Ja kun tulin sinne alas, siellä seiso Eddie vihreä, ruudullinen paita yllään. Olin nähnyt tuon pienen käden kiertävän noiden sarvien ympäri, ja kun Bud oli noutanut mittanauhan, pani tuo pieni poika kätensä sinne pitääkseen kiinni toisesta päästä. Minä sanoin, "Katsohan Eddie, noita pieniä käsiä sarvella." Ja kun hän oli mitannut sen sillä tavalla, hän katsoi minua, ja muuttui todella valkoiseksi suun ympäriltä, ja sanoi, "Veli Branham, katsohan tätä! Aivan tarkalleen, neljäkymmentä kaksi tuumaa!"

73. Te saatatte sanoa, "Veli Branham, miksi puhut sellaista pyhäkoulussa?"

74. Minä sanon tämän tästä syystä. Siellä Vanhassa Testamentissa, nuo edesmenneet vanhat viisaat ja profeetat, he palvoivat Taivaan Jumalaa, Joka näytti heille näkyjä. He rakastivat Jumalaa, Hänen armonsa kautta joka rakasti heitä. He kaipasivat Kaupunkia jossakin. Se oli jokin heidän sisällään! He jättivät kotinsa ja he tulivat pyhiinvaeltajiksi, koska he etsivät Kaupunkia joka oli jossakin. He kertoivat asioita joiden me näemme tapahtuvan tänään.

75. Tuo sama Jumala Joka rakasti heitä, ja armossansa teki nuo asiat heille, on sama Jumala, jota me palvelemme täällä Tabernaakkelissa tänä ammuna, tekemässä samoja asioita.

Ja sydämessämme me kaipaamme tuohon Kaupunkiin jossakin, minne he ovat menneet. Ja Hänen Sanallansa ja Hänen Voimansa merkeillä, saman Hengen ja samojen profetioiden . kanssa, Hän tekee meille tänään samoja asioita joita Hän teki heille siellä aikaisemmin. Ja te näette sen pettämättömästi todistettavan, että se on Jumala ja Jumalan Totuus.

76. Niinpä, missä tahansa tuo Kaupunki onkin, ja missä tahansa he ovatkin kokoontuneet, siellä minä odotan näkeväni kuolevan äitini ja kaikki teidät heidän kanssaan, Aabrahamin, Iisakin, Jaakobin, Danielin, Jesajan, Jeremian kanssa tuossa Kaupungissa. Koska sama Jumalan armo joka rakasti heitä ja antoi heille näkyjä ja näytti heille tulevia asioita, on sama Jumala tänään, tehden samoja asioita meille, se on erehtymättömästi Totuus! Se on Totuus, ystävät.

77. Taivaallinen Isämme, me olemme kiitollisia. Miksi Sinä halusit antaa minulle nuo asiat, Herra, uskon että Sinä halusit rohkaista minua, tietäen että järkytys oli tulossa. Minä en tiedä; Sinä tiedät. Ja minä tiedän etten ole enää poikanen. Minä en ole tuo pieni poika jolla oli tapana riippua mamman esiliinassa. Minä olen nyt keski-ikäinen mies. Oi, kuinka minä rakastankaan Sinua, Herra! Kuinka minä uskonkaan Sinuun! Anna meille armo nyt. Auta meitä opettamaan Sinun Sanaasi, että toisetkin voisivat nähdä ja oppia ja tuntea Sinut. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen.

78. Menkäämme tämän aamuiseen tekstiimme. Uskon sen olleen kaiken mitä halusin sanoa. Tänä iltana on kokous, ehtoollinen ja jalkojenpesu. Me olemme kutsuneet teidät olemaan kanssamme. Mutta tekstiämme varten tänä aamuna, menkäämme Raamatussa Matteuksen 3. lukuun ja lukekaamme osa Kirjoituksista. Haluan aloittaa 10. jakeesta Matteuksen 3:tta lukua.

79. Ja tiedän että monet seisovat, emmekä me pidä siitä, mutta jos joku teistä haluaisi ajoittain vaihtaa paikkaa heidän kanssaan. Suokaa minulle anteeksi kun käytän niin paljon aikaa, mutta... tähän ymmärrätte. Lukekaamme nyt Kirjoituksesta.

Ja nyt myös on kirves pantu pitten juurelle; senvuoksi jokainen puu joka ei tuota hyvää hedelmää hakataan alas ja heitetään tuleen.

Minä todellakin kastan teidät vedellä parannukseen: mutta hän joka tulee minun jälkeeni on mahtavampi kuin minä jonka kenkiä minä en ole arvollinen kantamaan: hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella:

Jonka tuuletin on hänen kädessään, ja hän tulee täysin puhdistamaan puimatantereensa, ja kokoamaan vehnänsä aittaan; mutta hän tulee polttamaan ruumenet sammuttamattomalla tulella.

Valo. Hän oli Valo Pakanoille. Hän tiesi sen. Jumala antoi hänelle tehtäväksi olla, ja hän oli tuonpäivän Valo. Niinpä, Sana oli annettu tehtäväksi Paavalille.

182. Nyt se sopii meille tässä päivässä. Meillä on tieto! Me olemme juuri käyneet lävitse Seurakuntien Ajanjaksot. Me tiedämme vastaanottaneemme Pyhän Hengen, me tiedämme sen ilman epäilyksen varjoakaan. Me tiedämme että meillä on Evankeliumin Valo.

183. “Tehkää parannus, joka ainoa teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä, syntienne anteeksi saamiseksi, ja te saatte Pyhän Hengen lahjan.” Ei ole yhtään kirkonmiestä tai ketään muutakaan maailmassa joka voisi uhmata Sitä. Kuinka pitkälle näin tuli tapahtua? “Lupaus on teidän lapsillenne ja niille jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra meidän Jumalamme kutsuu.”

184. Profeetta sanoi, “On oleva Valo ehtoo aikana, Evankeliumin Valot syttyisivät jälleen.” Aivan samoin kuin aurinko, joka nousee idästä ja laskee länteen, se palaisi jälleen takaisin viimeisissä päivissä!

185. Me olemme vastaanottaneet Pyhän Hengen. Me tiedämme sen. Me olemme puhuneet kielillä niinkuin he tekivät Helluntaina. Ja me tiedämme että te voitte saada Sen.

186. Me tiedämme että seitsemäs enkeli on antanut Sanoman. Me näemme sen vahvistettuna merkillä.

187. Me tiedämme olevamme Laodikean Ajanjakson lopussa. Me tiedämme sen kansallisesta epäsovusta, merkeistä ja ihmeistä, se näkyy kaikkialla. Me tiedämme olevamme lopun ajassa.

188. Jumala todistaa siitä! Ja se sopii meille, se pukee meitä täyttää koko vanhurskaus. “Kansat ovat kansoja vastaan, on hämmäntävä aika ja on ahdistusta,” kaikki nämä kuulemamme asiat ovat täällä. Jos te vain voitte vastaanottaa Sen!

189. Nyt me olemme viimeisessä tunnissa. Me olemme Laodikean Seurakunnan Ajanjaksossa. Jokainen sanansaattaja on antanut sanomansa omassa ajanjaksossansa. Ja me olemme täällä ajanjakson lopussa, ja me näemme Jumalan vahvistavan sen merkein ja ihmein. Ja kukaan ei voi sanoa ettei niin ole.

190. Hän on täällä nyt! Hän on Seurakunnassa! Hän on ihmisissä. Kukaan ei voi sanoa että niin ei ole. Me tiedämme että Hän on täällä.

191. Ja se soveltuu meille ottaa Hänen Sanansa. Se soveltuu meille uskoa koko vanhurskaus. Se soveltuu meille. Se sopii meille että täytämme kaiken mitä Hän on puhunut.

hänen nilkkansa vahvistuivat ja hän juoksi ja hyppi, ylistäen ja kirkastaen Jumalaa.

176. Se oli pukevaa hänelle tehdä niin, se sopi hänelle. Hänen olisi tullut tehdä se, koska hän oli voideltu opetuslapsi. Hän oli ollut Jeesuksen kanssa. Koko maailma oli tietoinen siitä. Hän ja Johannes olivat edellisenä päivänä olleet Sanhedrinin Neuvoston edessä, molemmat heistä tietämättömiä ja oppimattomia, mutta he tiesivät heidän olleen Jeesuksen kanssa, siitä tavasta miten he puhuivat ja siitä rohkeudesta joka heillä oli. He tiesivät jotakin tapahtuneen heille. Ja Pietari tiesi sen. Niinpä se oli pukevaa Pietarille, se sopi hänelle, koska hänellä oli Jumalan lupaus tuota päivää varten.

177. “Minä tulen antamaan teille Voiman. Minä olen antava teille Voiman. Te olette polkeva käärmeiden päitä ja skorpioneja. Mitä tahansa te pyydätte Minun Nimessäni, sen Minä tulen tekemään. Jos te sanotte tälle vuorelle, ‘siirry,’ ettekä epäile sydämissänne, vaan uskotte sen mitä olette sanoneet tulevan tapahtumaan, niin te voitte saada sen mitä olette sanoneet.”

178. Se oli silloin sopivaa Pietarin uskoa Se. Se sopi hänelle. Se on mitä hänen tulisi tehdä, koska hän eli tuon annetun tehtävän päivässä. Se oli tuon hetken Valo. Ylösnousemus oli juuri tapahtunut, Pyhä Henki oli siellä. Se oli sopivaa hänelle.

179. Se puki Pyhää Paavalia, senjälkeen kun hän itse oli ollut arvostelija. Eräänä päivänä, tiellään Damaskukseen, hän kohtasi tuon saman Tulipatsaan joka oli johtanut Israelin pois Egyptistä, luvattuun maahan, joka oli ollut tehtynä lihaksi heidän keskuudes-saon ja palannut takaisin Jumalaan. Kun Se puhui hänelle, hän ihmetteli, “Kuinka tämä voisi olla Jehova? Kuinka niin voisi olla? Ja siinä Hän on, tuo sama Tulipatsas, riippumassa ilmassa.” “Herra, kuka Sinä olet jota minä vainoan?”

180. Hän sanoi, “Minä olen Jeesus.” Oi! Hän antoi hänelle tehtävän, hänen palvelusteh-tävänsä. Hän asetti Paavalin palvelukseensa.

181. Paavali oli ollut Jumalan Läsnaolossa, hän oli nähnyt Tulipatsaan. Hän oli nähnyt että Jeesus, joka kerran oli ollut Tulipatsas ja oli tehty lihaksi ja oli asunut keskuudessamme, oli palannut takaisin Tulipatsaaseen, ja antanut hänelle hänen palvelustehtävänsä. Halleluja! Mikään ei tulisi horjuttamaan häntä. Se sopi hänelle, kun he ottivat nenäliinoja hänen ruumiiltansa ja veivät ne sairaille. Se oli sopivaa hänelle, koska hän tiesi olevansa voideltu apostoli. Hän näki Jumalan näkyä. Jumala ilmestyi hänen eteensä ja puhui, ja hän näki sen tapahtuvan aivan tarkalleen. Se sopi Paavalille, että hän yritti auttaa ihmisiä, täyttäen Sanan joka oli annettu hänelle tehtäväksi. Hän oli tuon päivän

Silloin tuli Jeesus Galileasta Jordanille Johanneksen tykö, hänen kastettavakseen.

Mutta Johannes esteli häntä, sanoen, Minun tarvitsee saada kaste sinulta, ja tuletko sinä minun tyköni?

Ja Jeesus vastaten sanoi hänelle, Salli sen olla niin nyt: sillä täten on sopivaa meidän täyttää koko vanhurskaus. Sitten hän salli sen hänelle.

80. Haluaisin ottaa tekstin tuosta sanasta siellä 15:sta jakeessa.

...Salli sen olla niin nyt: sillä täten on sopivaa meidän täyttää koko vanhurskaus.

81. Monta kertaa olen ihmetellyt, että miksi niin oli, että Jeesus Nasaretista... Ja monta kertaa sitä on kysytty minulta. Miksi Jeesuksen kaltainen Mies täytyi kastaa? Miksi tulisi tämän Henkilön tulla kastetuksi parannukseen, kun Hän oli pyhä, tahraton, väärentämätön elävän Jumalan Poika? Miksi täytyisi tämän Henkilön tulla kastetuksi kuten kenen tahansa miehen? Kastaminen on tunnustuksen jälkeen. Hänellä ei ollut mitään tunnustettavaa, koska Hän oli Jumala. Ja miksi Hänen täytyi tulla kastetuksi sillä tavalla kuin Hänet kastettiin, parannukseen,” koska Hän ei tarvinnut mitään parannusta, sillä Hän oli erehtymätön Jumala? “Hän oli maailmassa, ja maailma oli Hänen tekemänsä, ja maailma ei tuntenut Häntä.” Miksi Hänet täytyi kastaa?

82. Ja huomasitteko tuon lausetavan sen edellä? Siinä sanottiin:

... täten on sopivaa meille täyttää koko vanhurskaus.

83. Toisin sanoen, “Se täytyy olla täytetty! Koko Sana jonka Jumala on puhunut, se täytyy olla täytetty!” Jumala ei voi sanoa mitään ilman että sitä ei täytettäisi. Kun Hän on puhunut Sen, se on päätetty työ. Se on jo päätetty kun Jumala puhuu Sen. Jumala ei milloinkaan puhu ennenkuin Hän on valmis sitä varten; ja kun Hän puhuu, on se aivan sama kuin se jo olisi tapahtunut.

84. Eikö se nyt annakin meille perustuksen jolle laskea uskomme tänä aamuna! Kun Jumala puhuu Sanan, se on jo täytetty. Entä miten on Hänen lupaustensa kanssa jotka Hän on antanut meille? Kaikki mitä Hän on sanonut, se on jo päätetty työ. Niinpä, senvuoksi kun me vastaanotamme Hänen Sanansa sydämiimme, se on jo tehty, se on loppuunsaatettu.

85. Ja miksi Hänen sitten täytyi tulla kastetuksi? Se ei vastaa kysymykseen, kun monet sanovat, “Hänet kastettiin koska Hän oli meidän esimerkkimme.” Se on totta määrättyyn pisteeseen asti. Se on totta, mutta se ei ole koko Totuus.

86. Totuu siitä on, että Hän aikaisemman esikuvan mukaan oli Yli Pappi. Ja ennenkuin ylipappi voitiin voidella, hänet täytyi pestä.

87. Haluan lukea jotakin Kirjoituksesta teille hetken, Toisesta Mooseksen Kirjasta. Ja uskon että se on 29. luku, niinkuin minulla on kirjoitettuna tänne. Ja haluan aloittaa sen 4:stä jakeesta.

Ja Aaron ja hänen poikansa sinun tulee tuoda seurakunnan majan ovelle, ja pestä heidät vedellä.

Ja ottaa vaatteet, ja panna Aaronin ylle, ihokas ja kasukan viitta, ja kasukka ja rintakilpi, ja vyöttää hänet kasukan vyöllä:

Ja sinun tulee panna kääreelakki hänen päähänsä, ja pane pyhä kruunu kääreelakin päälle.

Ja sinun tulee ottaa voiteluöljy, ja kaada se hänen päähänsä, ja voitele hänet.

88. Katsokaahan, Aaron, ylipappi, ennenkuin hänet voitiin edes voidella, hänet täytyi pestä vedellä. Senvuoksi, ennenkuin Jeesus voitiin voidella meidän Ylipapiksemme, Hänet pestiin vedellä.

89. Ja sitten tuo voitelu öljy kaadettiin Hänen ylleen, voitelemaan Hänet. Niinkuin Aaron voideltiin öljyllä; Hänet voideltiin Pyhällä Hengellä. Sillä Johannes todisti nähneensä Jumalan Hengen laskeutuvan alas kuin kyyhkysen, ja menevän Hänen ylleen; ja Ääni sanoi, "Tämä on Minun rakas Poikani Jossa Minä olen mielistynyt asumaan." Raamattu sanoo, että "Jeesus oli voideltu Pyhällä Hengellä, ja kulki tekemässä hyviä asioita." Näettekö, Hän oli voideltu.

90. Ja ennenkuin Hänet voideltiin, Hänen täytyi täyttää koko vanhurskaus. Katsokaahan, Hänet täytyi pestä vedellä ennenkuin Voitelu tuli Hänen ylleen.

91. Ja se on hyvin kaunis esikuva meistä tänä päivänä, pappeina Jumalalle. Meidän täytyy ensin olla kastetut, tunnustaa syntimme ja olla kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä, pesten pois syntimme; ja sitten te saatte Voitelun, Pyhän Hengen lahjan. Katsokaahan, ensin pesty, ja sitten voideltu palvelusta varten. Yhdenkään sanapalvelijan ei tulisi menne saarnatuoliin ennenkuin hänet on kastettu Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Koska syntien anteeksi saaminen on vain Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ei ole mitään toista nimeä Taivaan alla annettu ihmisten keskuudessa. "Katumusta ja syntien anteeksi saamista täytyy opettaa Hänen Nimessänsä, alkaen Jerusalemissa." Se on missä Pyhä Henki ensin lankesi ja voiteli. Niinpä sanapalvelijan tai uskovaisten täytyy ensin olla pesty synneistänsä, Jeesuksen Kristuksen Nimessä; ja sitten voideltu Pyhällä Hengellä, todistaakseen Jumalan puolesta.

92. Ja Kristus oli Jumalan todistus, koska Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman Itsellensä. Nyt Hän sanoi:salli sen olla niin nyt, Johannes.

Hengen. He tiesivät että se oli lupaus. He tiesivät että heidän täytyi odottaa Sitä siellä ylhäällä. He olivat nähneet Hänet. He tiesivät Hänen kuolleen ja he tiesivät Hänen nousseen ylös. He olivat nähneet Hänet, joten he tiesivät mistä he puhuivat.

171. Ellei mies tiedä mistä hän puhuu, hänellä ei ole paljoakaan sanottavaa. Mutta kun te tiedätte mistä puhutte! Jos te ajattelette tämän olevan kiihtymistä, niin tulkaa ja ottakaa Se kerran, silloin te tiedätte mistä te puhutte. Se ei ole kiihoittumista. Se on Jumalan Voima pelastukseksi. Se on Pyhä Henki. Minä tiedän mistä minä puhun. Jokainen, joka on vastaanottanut Hänet, tietää mistä hän puhuu.

172. Se oli sopivaa opetuslasten pitää Hänen Sanansa ja odottaa ylhäällä Jerusalemissa. Niinpä he menivät sinne ylös Helluntaina, odottaakseen niin kauan kunnes he saisivat Pyhän Hengen. Sillä he tiesivät ettei heidän palvelustehtävänsä voisi alkaa ennenkuin he saisivat Pyhän Hengen, todistamaan Hänestä. He tiesivät olevansa avuttomia. Mutta heillä täytyi olla Hänen läsnäolonsa, joten he menivät odottamaan- Sitä.

173. Markuksen 16,'sanoo, "Menkää kaikkeen maailmaan, ja saarnatkaa Evankeliumia. Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat. Minun nimessäni he ajavat ulos perkeleet, puhuvat uusilla kielillä, ottavat ylös käärmeitä; juovat kuolettavia, eikä se vahingoita heitä; jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he paranevat."

174. Se sopi Pyhälle Pietarille, tuolle vanhalle kalastajalle, jolla ei ollut tarpeeksi koulusivistystä kirjoittaakseen omaa nimeään. Mutta yhtenä päivänä, hänen kulkiessaan kauniin portin kautta, jonka Salomo oli rakentanut, siellä makasi rampa mies. Hänellä oli heikot polvet ja nilkat, eikä hän kyennyt kävelemään. Hän oli ollut pitkään sillä tavalla. Hän oli noin neljäkymmentä vuotias, eikä hänellä ollut voimaa. Mutta kun Pie tari kuuli hänen helistävän kuppiansa, hän katsoi alas ja nähdessään tuon ramman miehen makaavan siellä, Jokin jyskytti hänen sydämessään! Hän oli ollut Helluntaissa, hänellä oli Pyhä Henki! Hänellä oli Jeesuksen lupaus, joten se sopi hänelle, se oli pukevaa hänen

sanoa, "Hopeaa ja kultaa minulla ei ole." Hän antoi todistuksensa. "Minulla ei ole ho peaa eikä kultaa. Mutta sitä mitä minulla on, minä annan sinulle jos vain voit vastaan ottaa sen."

Voin kuvitella tuon miehen sanoneen, "Minä voin vastaanottaa sen."

175. Hän sanoi, "Silloin, Jeesuksen Kristuksen Nasaretilaisen Nimessä, nouse jaloillesi ja ole terve." Ja hän kurottautui alas, tarttui häntä kädestä, antaakseen osoituksen hänen uskostansa, ja kohotti hänet ylös sillä tavalla;

165. Oi, tuo vakaa, vanha isä; puut ja säkki selässänsä, takuttaen aasia. Pieni lisä kävelemässä edellä! "Hän ei horjunut Jumalan lupauksessa epäuskon kautta." Se oli sopivaa hänelle!

166. Sillä Aabraham itse sanoi, "Minä sain hänet kuin kuolleista, ja olen täysin vakuuttunut että Jumala on kykenevä nostamaan hänet jälleen ylös." Aamen! Se oli sopivaa Aabrahamille täyttää koko vanhurskaus. Hän tiesi mistä hän puhui. Hän tunsu Jumalansa. Hän tiesi että Jumala kykeni täyttämään sen mitä Hän sanoi. Jumala kykenee pitämään antamansa lupauksen, kaikesta huolimatta. Niinpä se oli sopivaa Aabrahamille, että hän täytti koko vanhurskauden.

167. Se sopi noille opetuslapsille Helluntaina, mennä sinne ylä huoneeseen. Miksi? Miksi se sopi heille? Koska he olivat kohdanneet erään Miehen; jonka maailma tunsu Kirvesmiehenä, Galilean Muukalaisena, jolla oli paha nimi, "avioton." Mutta he olivat nähneet tuon Miehen herättävän kuolleen. He olivat nähneet tuon Miehen avaavan sokeain silmät. He olivat kuulleet että tuo Mies saarnasi väärentämätöntä Jumalan Sanaa. Ja he tiesivät että Hän oli Messias. He olivat nähneet kaikki merkit Hänen ympärillään. He olivat kuulleet Jumalan puhuvan Hänelle Taivaista. He olivat nähneet tuon Tulipatsaan riippuvan Hänen yllään. He tiesivät että Hän oli Messias. Ja kun Hän sanoi heille, "On tarkoituksenmukaista Minulle että menen pois; mutta haluan teidän menevän ylös Jerusalemiin, ja pysyvän siellä. Odottakaa vain siellä."

"Kuinka kauan?"

"Kunnes!"

"Kuinka kauan se tulee olemaan, Herra?"

168. "Juuri niin kauan kunnes! Kunnes teidät puetaan Voimalla Korkeudesta! Sitten te tulette olemaan Minun todistajiani."

"Kuinka kauan se tulee iestämään. Herra?"

169. "Tälle sukupolvelle, ja seuraavalle ja niin monelle kuin Herra meidän Jumalanne kutsuu. Jerusalemiin, Juudeaan, Samariaan ja maan ääriin asti. Mutta ennenkuin menette, Minä haluan teidän odottavani Minä tulen tekemään jotakin teille."

170. Se oli sopivaa heidän mennä ylähuoneeseen, koska he olivat nähneet Hänen Voimansa. He teisivät Hänen kuolleen. Ollen niin kuollut, että tähdet ja kuukin todistivat Hänet kuolleeksi, kätkien kasvonsa, eivätkä loistaneet. Maa tiesi Hänen kuolleen, ja huojui hermostuneena. Kalliot repeilivät maan sisältä, jotka olivat olleet siellä vedenpaisumuksesta asti. He tiesivät Hänet Messiaaksi. He olivat tietoiset Hänen Sanastansa, että Hän lähettäisi Pyhän

93. Toisin sanoen, "Johannes, sinä olet suuri, väkevä profeetta. Ja sinun ilmestyksesi Minusta on tarkalleen Totuus. Sinä tiedät kuka Minä olen. Sinä tiedät, koska sinun palvelustehtäväsi ei tullut joltakin mieheltä. Sinun palvelustehtäväsi tuli Jumalalta. Sinä et oppinut sitä miehiltä. Sinua ei opetettu seminaarissa. Mutta yhdeksän vanhana sinä menit erämaahan, koska sinun syntymäsi oli outo ja sinä olit omituinen lapsi. Ja syntymästäsi asti Jumala alkoi toimia kanssasi. Ja jopa ennen syntymääsi, profeetta oli nähnyt sinut. Ja sinä olet tämän päivän valo. Sinä tiedät kuka Minä olen, koska Jumala kertoi sinulle erämaassa, että Minua tulisi seuraamaan merkki. Ja sinä olet jo

todistanut Siitä, ja tunnet sen. Ja me tunnemme toinen toisemme, me tiedämme kumpikin kuka toinen on. Ja se on totta että sinun tarvitsee saada kaste Minulta. Mutta salli sen olla niin, sillä Johannes, jos me olemme tämän päivän valot, meidän täytyy täyttää koko vanhurskaus. Meidän täytyy täyttää koko tätä päivää varten oleva Jumalan Sana, sillä se sopii meille; se on soveliaista, pukevaa, se on kuten me. Sillä jos me olemme todellisia Jumalan todistajia tänään, Johannes, niin me olemme tämän ajanjakson valoja. Ja jos me olemme tämän ajanjakson valoja, niin on nii-ja-niin paljon Kirjoitusta jonka täytyy täyttyä tässä ajanjaksossa. Ja se on kiinni meistä!" Halleluja! "Ja se kuuluu meille, nähdä että kaikki Jumalan vanhurskaus täyttyy."

Ja mikä on Hänen vanhurskautensa? Se on Hänen Sanansa!

94. Toisin sanoen, "Johannes, sinä tiedät Kuka Minä olen. Minä olen Yli Pappi. On totta, että sinun tarvitsisi saada kaste Minulta, Johannes, mutta meidän täytyy täyttää koko vanhurskaus. Ja Minun on tarve saada kaste sinulta nyt, täyttämään Jumalan Sanan, koska koko Sana täytyy olla täytetty. Ja me olemme tämän päivän valoja, ja meille kuuluu täyttää kaikki tämä. Ja Minä tiedän että meidän vanhurskaudemme ja sinun halusi on täyttää Sana. Se on hyvin sopivaa meille. Me olemme valoja."

95. Kunkin ajanjakson valon tulee tehdä samoin. Me tiedämme mitä tulee täyttää. Te jotka olette hengellisiä ja tunnette Jumalan Sanan, te näette mitä Jumala on luvannut. Nyt Sana ei tule helposti, vaan tarkkaamalla, teidän täytyy tunkeutua Siihen sisälle. Mutta kuitenkin, se soveltuu meille, se on sopivaa meidän täyttää koko Jumalan vanhurskaus. Meidän täytyy tehdä se.

96. Ja nyt Jeesus tunnisti Johanneksessa sen että hän oli todellinen profeetta. Sana oli puhunut Johanneksesta, ja Hän tiesi että tämä ehdottomasti oli tuon hetken profeetta. Ja Johannes tunsu Jeesuksen tuon hetken Messiaaksi. Heillä molemmilla oli siitä selvä ymmärrys.

97. Ui, jos elävän Jumalan Seurakunta vain voisi saada sen menemään päihinsä tänä aamuna, ja sydämiinsä; että Seurakuntaa ei eroita

kirkkokunnalliset esteet, erilaiset uskontunnustukset, ihonvärit ja niin edelleen; niin että voisimme tulla yhteen Herran Jeesuksen Nimessä, niin ettei meillä olisi mitään mikä veisi meidät pois elävän Jumalan todellisesta Sanasta; vaan vaeltaisimme suoraan Kirjoituksen linjassa, täyttääksemme koko Juma-lan tälle päivälle olevan vanhurskauden!

98. Sillä kuka tahansa tietää, että me elämme ehtoo Valoissa. Profeetta sanoi, “On oleva Valo ehtoo ajassa.” Ja me tiedämme elävämme tuossa hetkessä, ehtoo Valojen hetkessä. Herra Jumala, auta meitä käsittämään se.

99. Menkäämme taaksepäin hieman ja ottakaamme esiin muutamia henkilöitä, jotka tunsivat asemansa omassa ajassansa, ja olivat halukkaat kestämaan arvostelua ja mitä tahansa muuta, niin että Jumalan Sana voisi täyttyä.

100. Ottakaamme esimerkiksi Nooa ja hänen aikansa. Se sopi Nooalle, senjälkeen kun hän oli kohdannut Jumalan ja tuli tuntemaan Jumalan suunnitelman tuolle ajalle.

101. No niin, te ette voi tehdä mitään ellette tiedä mitä olette tekemässä. Teidän täytyy tietää että se on Jumalan tahto. Teidän täytyy tietää että se on Hänen suunnitelmansa, ja Hänen halunsa, ja se on paljastettu teille, eikä silloin ole mitään mikä voisi pysäyttää sitä.

102. Nooa tiesi, koska hän ei ollut saanut palvelustehtävänsä jonkun koulun opetuksella. Hän oli keskustellut kasvoista kasvoihin Jumalan kanssa. Ja hän tiesi että tulva oli tulossa. Hän tiesi että sade tulisi lankeamaan taivaalta kuin virrat, vaikka se olikin lujasti tuonpäivän tieteellisiä asioita vastaan. Ilman epäilystä nuo tiedemiehet arvostelivat Nooa, ja sanoivat, “Me voimme tieteellisesti todistaa teille ettei siellä ylhäällä ole mitään vettä.”

103. Sillä se oli suuri ajanjakso silloin, se oli suurempaa kuin mitä meillä on tänään, ja paljon tieteellisempää kuin mitä meillä on tänään. Tiedättehän, Jeesus viittasi siihen, “Niinkuin se oli Nooan päivinä.” Kuinka he rakensivat sphinxejä ja pyramiideja, ja tekivät asioita joita joita me emme kykene rakentamaan tänään. He olivat suuria tiedemiehiä. Heillä oli värejä ja muita asioita, ja balsamointi neste tuona aikana, niin että he voivat valmistaa muumion. Me emme voisi tehdä sitä tänään, vaikka meidän täytyisi. He olivat edistyneet pidemmälle kuin mitä me olemme. Ja he voivat todistaa ettei siellä ylhäällä ollut mitään vettä.

104. Mutta kaikesta huolimatta, se sopi Nooalle, senjälkeen kun hän oli tullut tuntemaan Jumalan suunnitelman, alkaa vasaroimaan tuota arkkia, sillä hän tiesi että tuo arkki tulisi olemaan ainoa joka tulisi kellumaan. Välttämättä siitä

sanoivat hänelle, “Tiedätkö mitä, Aabraham, me teemme sopimuksen sinun kanssasi. Me tulemme tekemään niin-ja-niin.”

159. Hän sanoi, “Minä en halua kengän nauhaakaan itselleni; ettette te sanoisi, ‘Minä tein Aabrahamin joksikin.’”

160. Oi, se sopi hänelle, sillä hän tiesi (halleluja!) Jumalan vannoneen hänelle, “Minä tulen antamaan sinulle kaiken minkä näet, katsoessasi itään, pohjoiseen, länteen ja etelään.”

161. Mitä vähä sillä on jos meillä on kymmenen tai kaksikymmentä penniä, josko meillä on ruokaa tai ei, josko me elämme tai kuolemme? Jumala lupasi, “Nöyrät tulevat perimään maan.” Se on pukevaa meille, se sopii meille, että me elämme ja toimimme täyttääksemme koko vanhurskauden. Jumala haluaa miehiä ja naisia jotka tahtovat seistä ja täyttää koko vanhurskauden! Tietenkin, “vanhurskaus” on “Hänen Sanansa.”

162. Niinkuin sanoin saarnan alussa, se oli syy miksi Jeesus kastettiin. Ei väliä kuinka se oli... Jos Hän väitti olevansa Jumalan Poika, niin miksi sitten kaste syntien anteeksi saamiseksi? Hän teki sen! Hänet täytyi pestä, koska Hän oli Yli Pappi. Hänen täytyi täyttää koko vanhurskaus. Hän sanoi, “Salli se, Johannes. Itinä tiedän sen ja tiedän että sinä tiedät sen. Ja me tunnemme toisemme. Mutta me sallimme sen olla niin, koska täten se sopii meille.” Aamen! Halleluja!

163. Sitten me tulemme ottamaan tien Herran muutamien halveksittujen kanssa! Se on hyvin sopivaa minulle ja teille Jumalan palvelijoina, että me otamme tien Herran muutamien halveksittujen kanssa; että me vaellamme jumalisesti, vanhurskaasti, pyhästi, tässä nykyisessä elämässä; pannen syrjään jokaisen painon, joka niin helposti meidät kietoo; katsoen uskomme Alkajaan ja Päättäjään, Jeesukseen Kristukseen! Aamen.

Se sopi Aabrahamille, hänen kävellessään sinne ylös.

164. Jumala käski häntä, “Ota nyt tämä pieni poika. Sinä olet nyt noin sadankahdenkymmenen. Ja sinulla on tämä pieni kihara-päinen poika tässä. Hän on mukava pikku kaveri, mutta Minä haluan että viet hänet vuorelle ja uhraat hänet polttouhrina, ja hänen kauttaan Minä tulen tekemään sinusta monia kansoja.” Kuinka niin voisi olla? Näytti kuin Jumala olisi mennyt kokonaan sekaisin. “Isakin kautta tulevat kaikki kansat siunatuiksi, mutta Minä tahdon sinun vievän hänet sinne ja tappavan hänet. Iisakin siemenen kautta...” Halleluja! “Isakin siemenen kautta Minä tulen siunaamaan jokaisen kansan Taivaan alla, mutta Minä haluan että viet hänet sinne vuorelle ja tapat hänet.”

sopii meille Jumalan miehinä ja naisina ottaa asemamme tässä pimeässä hetkessä jossa me elämme.

153. Aabraham, huolimatta siitä mitä loput heistä ajattelivat, hän erotti itsensä. Miksi? Hän oli nähnyt Jumalan. Hän näki näyn. Tuo näky oli totta, se tapahtui. Hän tiesi että Jumala oli hänen kanssansa. Aabraham, puhua niin ajattelemattomasti kuin hän teki. Satavuotias mies ja hänen vaimonsa yhdeksänkymmenen ja hedelmätön niinkuin hän itsekin, ja he tulisivat saamaan lapsen siinä iässä. Tuonpäivän lääketiedehän olisi kutsunut häntä jotenkin hairahtuneeksi. He olisivat kutsuneet häntä ”hulluksi.” Mutta se oli sopivaa. Halleluja!

154. Joskus se on sopivaa hairahtua, jos se on Sanan mukaisesti

Jumala puhui hänelle, sanoen, ”Aabraham.” Hän sanoi, ”Niin, Herra.”

155. ”Minä olen isiesi Jumala. Minä olen Iankaikkisuuden Jumala. Minä olen El Shaddai; Minä olen Rinta. Minä olen Voiman-Antaja. Minä en välitä kuinka vanha sinä olet, Aabraham, mitä se minulle olisi? Minä en välitä kuinka hedelmätön sinä olet, tai kuinka he delmätön hänen kohtunsa on, Minä tulen antamaan sinulle pojan.”

Ja Aabraham sanoi, ”Minä uskon Sinua, Jumala.” Halleluja!

156. Raamattu sanoo, ”Hän ei horjunut Jumalan lupauksessa epäuskon kautta, vaan oli vahva, antaen ylistyksen Jumalalle.” Miksi? Se oli sopivaa hänelle. Hän oli nähnyt Jumalan käden liikkuvan voimassa.

157. Oi, Branham Tabernaakkeli, minkälaisen todistuksen me tulemme antamaan Tuomion Päi

vänä? Me jotka olemme nähneet Hänen väkevän kätensä. Me olemme nähneet Hänen Voimansa. Me olemme katselleet Hänen Kirkkauttansa. Me olemme nähneet että se mitä Hän on sanonut, ei ole koskaan pettänyt. Me olemme nähneet Hänen Persoonansa, tuon suuren Tulipatsaan, Valon riippumassa täällä huoneessa. Me olemme nähneet kuinka tie on ottanut siitä valokuvia ja kaikkea muuta. Ja kuulleet Sanoman tulevan esiin, aivan suoralinjaisesti, ”Eroittakaa itsenne heistä! Älkää olko yhteydessä mihinkään epäuskoon!” Se on sopivaa meille että me täytämme koko vanhurskauden.

158. Aabraham tunnusti olevansa pyhiinvaeltaja ja muukalainen. Hänellä ei ollut mitään mitä tehdä; hän ei tuntenut ketään maan päällä. Hän vaelasi Jumalan kanssa, koska se sopi hänelle, sillä hän oli nähnyt Hänet. Se oli pukevaa Aabrahamille. Kun kaikki nuo kuninkaat siellä, hänen suuren voittonsa jälkeen, halusivat tehdä hänet joksikin suureksi kaveriksi; kun nuo kuninkaat tapasivat hänet siellä, kaikki nuo kirkkokunnalliset veljet, he

oliko se tieteellisesti todistettu ettei siellä ollut mitään vettä; jos Jumalan Sana oli sanonut että tulisi satamaan, silloin se tulisi satamaan.

105. Ja voisinko pysähtyä tässä sanoakseni tämän sairaille ihmisille. Jos teidän tapauksenne on niin huono, että lääkäri sanoo ettei teillä ole mitään toivoa; niin mitä merkitystä sillä on , niin kauan kuin Jumala sanoo teille, ”Minä olen antava teidän elää?”

106. Lääkäri tai joku tiedemies sanoisi, ”Teidän uskontonne josta te puhutte, Pyhän Hengen julkituleminen ja kielillä puhuminen, se on vain mielikuvitusta.” Että, ”Teitä ei ole täytetty Pyhällä Hengellä. Eikä ole olemassa mitään sellaista asiaa.” Ja kuinka monet kirkonmiehet selittävätkään tänään että, ”Te olette vain kokonaan kiihdyksissä. Ei sellaista asiaa olekaan.”

107. Ja sitten jotkut heistä ovat jopa sanoneet minulle että, ”Miksi et liity johonkin hyvään kirkkokuntaan, ja käytä vaikutusvaltaasi tuon kirkkokunnan hyväksi?”

108. Ja jotkut sanovat, ”Tämä helluntailaisten joukko jonka kanssa sinä hulluttelet, he ovat vain joukko uskonnollisia kaakattajia. Mitään tuonkaltaista asiaa ei olekaan. Heidän mielensä on vain kiihdyksissä. Heillä ei ole sitä mistä he puhuvat. Me voimme todistaa ettei heillä ole sitä.”

109. Oi veli, sinä olet myöhässä. Me tiedämme mitä meillä on! Me olemme syntyneet uudestaan Pyhästä Hengestä ja me näemme Hänen tekonsa keskellämme, aivan niinkuin se oli Raamatun aikoina. Jos te uskotte tuohon samaan Pyhään Henkeen, niin miksi Hän ei tee samoja asioita teidän seurakunnassanne? Koska, Hän ei voi muuttua; Hän on Jumala.

110. Niinpä ei ole väliä vaikka tie todistaa että me olemme ”vain tunteiden vallassa, että me olemme”vain mieleltämme kiihoittuneita,” ja että tässä meidän ”suuressa uskonnossamme ei tosiasiaa ole mitään,” ja että ”se ei ole mitä sen tulisi olla,” ja niin edespäin, ja että me olemme vain ”joukko hylkiöitä,” niin älkää uskoko sitä! Älkää uskoko sitä!

111. Jos tyttärenne sattuu tulemaan kotiin koulusta ja sanoo, ”Me todistimme tänään, että ihmisen kallo on aivan simpanssin kallon kaltainen.” Tai, ”Me olemme tutkineet asiaa, ja tiedämme että me kaikki olemme kehittyneet yhdestä ainoasta solusta, ja että me olemme vain jonkinlaisia eläimiä?” Älkää uskoko sitä!

112. Ei väliä mitä kuka tahansa sanoo, kukatahansa teologi, lääkäri, tiedemies tai opettaja sanoo; pitääkää kiinni Jumalan Sanasta! Sillä muistakaa, me olemme rakentamassa Arkkia, aivan niinkuin Nooa teki päivinänsä.

113. Ja Nooa tiesi että jos hän ei saisi tuota arkkia valmiiksi, ei hänen perheensä voisi pelastua. Hän tunsi Jumalan suunnitelman. Hän oli arvostelun kohteena, mutta se ei huolestuttanut häntä hiukkaakaan. Hän vain jatkoi tuon arkin vasarointia.

114. Niinpä ei ole väliä kuinka paljon he sanovat että, “Ei ole sellaista asiaa kuin Pyhän Hengen kaste. Ei ole sellaista asiaa kuin Jumalallinen parantuminen.” Se soveltuu meille, se sopii meille että me täytämme koko vanhurskauden, että me seisomme tässä koettelemusten hetkessä, ja rakennamme Herran Arkkia!

115. He sanovat että, “Veli, sinä olet kokonaan sekaisin kasteissasi ja niin edespäin. Sinun ei tulisi olla kastettu Jeesuksen Kristuksen Nimessä.”

116. Puhelin erään mukavan pariskunnan kanssa eilen illalla. Ja siinä on nuori mies joka on juuri kastettu, ja uskoo että on vain yksi Jumala. Ja Liikemiesten Kokouksessa he eivät antaneet hänen todistaa, koska hän ei usko että on kolmea Jumalaa.

117. Ei väliä mitä he sanovat, se soveltuu meille, se sopii meille, että me täytämme koko vanhurskauden. Sana tulee pysymään samana, kun Liikemiesten yhdistykset ja kaikki muu on poissa, ja seurakuntia ei enää ole. Jumalan Sana tulee iäti pysymään samana! Se sopii meille täyttää koko vanhurskaus.

118. Eivätkö profeetat ole profetoineet tästä päivästä? Muistakaa, nuo arvostelijat, se sopii heille täyttää myöskin se, koska sen myöskin täytyy täyttyä.

119. Mutta se ei huolestuttanut Nooa, hän vain meni eteenpäin koska hän tunsi Jumalan ohjelman. Hän tiesi mitä Jumala tulisi tekemään, veli Kidd. Hän tunsi Jumalan ohjelman, koska hän oli puhunut Jumalalle, ja se oli Jumalan Sanan mukaisesti, joten hän joka tapauksessa jatkoi eteenpäin tehden sitä. Mitä hyvänsä tiede pystyikin todistamaan, tai kuinka paljon Nooa arvosteltiin, hän pysyi Jumalan Sanan kanssa, jatkaen vasarointia. Miksi? Se sopi hänelle, koska Nooa oli profeetta. Ja se sopi hänelle pitää Jumalan Sana. Hän pysyi sen kanssa.

120. Se sopii kenelle tahansa profeetalle, todelliselle Jumalan profeetalle, että hän pysyy Sanan kanssa. Huolimatta siitä mitä tiede voi sanoa, ja kuinka tämä todistaa tämän ja niin edelleen, se sopii hänen täyttää koko vanhurskaus.

121. (Veli Branham pysähtyy ja lukee ääneti kirjelapun) Hyvä on. He lähettivät sanan minulle rukoilla äidin puolesta juuri nyt. “Rukoile hänen puolestansa nyt. Tohtori juuri lähti.” Hyvä on.

Se sopi Elialle profeetana, että hän seiso i asemassansa. Hän seiso i yksin! Hän sanoi, “Jumala, he ovat kaikki menneet, paitsi minä, ja minä seison yksinäni.” Se oli niin pitkälle kuin hän tiesi. Jumala sanoi että Hänellä oli muitakin jotka olivat ottaneet saman aseman; ehkä he eivät olleet samalla paikalla jossa Elia oli, koska hän oli tuon kansakunnan maalitauluna. Heitä ei arvosteltu kuten häntä, sillä kaikki tulittivat häntä, koska hän oli profeetta. Mutta se oli pukevaa hänelle, kaikkien koettelemusten, arvostelun ja välinpitämättömyyden keskellä. Se sopi Elialle profeetana, ottaa asema Jumalan kanssa, ja seistä sillä.

149. Se sopii meille täyttää koko vanhurskaus. Tuo suuri ja väkevä mies, oli varjokuva tästä päivästäjolloin Iisebel uskonnot ja muut asiat nousevat esiin, ne asiat joita meillä on tänään, yrittäen ottaa vallan. Se pukee Jumalan palvelijaa, huolimatta siitä mitä kuka tahansa sanoo tai mitä tapahtuu, seistä asemassansa, koska se sopii meille että me pysymme Sanan kanssa.

150. Elia tiesi olevansa profeetta. Hän näki näkyjä. Jumala vahvisti hänet profeetaksi. Niinpä ei ollut väliä jos hänen veljensä... Kymmenin tuhansin ; katsokaa Israelilaisia, heitä oli miljoonia, jotka väittivät uskovansa Jehovaan. He olivat orkanisoineet itsensä. Heistä oli tullut nykyaikaisia, niinkuin he ovat tänään. He tekivät kompromisseja Hänen Sanassansa. Halleluja, mutta se sopi Elialle täyttää koko vanhurskaus. Niinpä hän seiso i siellä yksin huutaen pahuutta vastaan! Jos he olisivat ottaneet hänen elämänsä, niin mitä sitten? Se sopi hänelle täyttää koko vanhurskaus. Maa oli täynnä pahaa, välinpitämättömyyttä ja Hengellisiä vääriä asioita. Ja se sopi Elialle täyttää koko vanhurskaus, seistä Jehovan puolesta; ja Jehova seiso i Elia puolesta. Aamen. Se sopi hänelle!

151. Abraham. Se oli sopivaa Aabrahamille eroittaa itsensä epäuskosta. Se on sopivaa kenelle tahansa uskovaiselle eroittaa itsensä epäuskosta! Se oli soveliasta Aabrahamin vaeltaa omassa maassansa yksin Jumalan kanssa, koska hän oli profeetta. Maailma ei ymmärtänyt miksi Aabraham teki sellaisen valinnan. Miksi hän jätti kotinsa? Miksi hän jätti seurakuntansa? Miksi hän jätti sukunsa? Miksi hän teki niin ajattelemattomasti, että vael si muukalaisena maassa jossa ei ollut vettä eikä ruokaa? Miksi hän meni noihin synkkiin erämaihin, jonne ihmiset vielä eivät olleet menneet? Mutta se sopi hänelle, sillä hän oli profeetta, eroittaa itsensä kaikesta epäuskosta, vaeltaakseen yksin Jumalan kanssa. Jumala sanoi, “Eroita itsesi, ja Minä tulen siunaamaan sinua.”

152. Kun te eroitate itsenne kaikesta epäuskosta, Jumala tulee siunaamaan teitä. Ja se sopii joka ainoalle meistä, huolimatta siitä mitä se maksaa, eroittaa itsemme uskomattomasta maailmasta. “Tulkaa ulos heidän keskuudestansa, ja olkaa eroitettut,” sanoo Jumala, “ja Minä tulen vastaanottamaan teidät.” Se

anna vastakkaista todistusta sille; tai sitten alkää tulko. Niin se on, jos teistä ei tunnu että Jumala parantaisi teidät, niin pysykää poissa, te vain teette sen pilkaksi.

144. Jos teistä tuntuu tänä aamuna, kun alttarikutsun aika tulee, että, "Minä haluan ottaa asemani Kristuksen puolesta." Jos teistä tuntuu siltä, niin laskekaa sen hinta; laskekaa miesvoimanne, nähdäksenne oletteko kykenevät lähtemään taisteluun. Katsokaa oletteko valmis. Jos teistä tuntuu että ette ole valmis, niin alkää tulko. Mutta jos Jokin sanoo teille, "Tämä on minun päiväni, tämä on minun aamuni," silloin tulkaa. Ja sitten, pysykää aina siinä! Älkää yhtään liikkuko, vaikka olisitte kasvokkain kuoleman kanssa, ja sumu alkaisi peittää kasvojanne. Mitä te huolisitte? Seiskää siinä! Sillä,

"Taivaat ja maa katoavat, mutta Minun Sanani eivät koskaan epäonnistu!" Te tulette pysymään Sen kanssa.

145. Kun te sanotte, "Minä uskon Jeesukseen Kristukseen Parantajani. Minä uskon että Hän tulee tänä aamuna parantamaan minun sairaan ruumiini. Jokin käski minua tulemaan seurakuntaan. Minä olen täällä uskovaisten keskuudessa. Minä otan asemani tänä aamuna. Minä uskon Sen! Minä menen rukoiltavaksi. Kun minun puolestani on rukoiltu, niin siinä minä tulen pysymään! Ei väliä kuinka pimeää tulee, tai missä olen, minä tulen yhä seisomaan Sillä." Te otitte tuon aseman koska se sopii teille.

146. Senjälkeen kun te kerran olette tehneet tunnustuksen, teidän täytyy pysyä tunnustuksenne kanssa. Kyllä, se pukee teitä Kristittynä, uskovaisena, että te pysytte vakaumuksessanne.

147. Älkää antako Perkeleen työntää teitä pois tässä ja tuolla. Silloin olette aina mudassa. Te olette aina poissa päätieltä. Te olette aina sisällä ja ulkona. Ja sillä tavalla te ette voi pysyä missään. Teillä ei voi olla luottamusta itsessänne.

Te ette voi luottaa itseenne, eikä kenelläkään voi olla luottamusta teihin. Teidän täytyy seistä asemassanne! JA KUN TE OLETTE TEHNEET KAIKEN MINKÄ VOITTE SEISTÄKSENNE, SILLOIN SEISKÄÄ! Jatkakaa vain seisomistanne! Niin se on. Meidän täytyy tehdä se. Se sopii meille. Se pukee meitä, että teemme sen.

148. Se puki Eliaa, se sopi Elialle profeettana ottaa asemansa täyttääkseen Jumalan Sanan,

koska hän tunsu Jumalan Sanan. Ja hän tiesi että tämä arkipiispa, Iisebel, ja kaikki

heidän kirkkokunnalliset eroavaisuutensa sulautuivat yhteen maailman suuntausten kanssa.

122. Nyt, Herra Jeesus, minä seison täällä. Se on äitini. Jos hän on menevä, minä jätän hänen sielunsa Jumalan käsiin. Mutta tässä on Sanoma jonka täytyy jatkaa eteenpäin, Herra. Täällä on elossa olevia joiden täytyy kuolla. Auta Sinä minua, Herra. Minä olen Sinun. Jeesuksen Nimessä.

123. Se sopii meille! Se sopii minulle nyt että täytän koko vanhurskauden. Jumalan Sana tulee ensin! Ei ole Jumalan rakkauden kaltaista rakkautta!

124. No niin, Nooa, huolimatta siitä miten isä Nooa arvosteltiin, hän tiesi missä hän seiso, ja niinpä hän pysyi Sanan kanssa. Ja hän rakensi arkin perheensä pelastamiseksi, koska se sopi hänelle tehdä niin. Se oli pukevaa Nooalle, tehdä niin.

125. Se on pukevaa jokaiselle Kristitylle seistä Sanan kanssa. Seiskää Jumalan Sanalla! Taivaat ja maa tulevat katoamaan, mutta te ette tule katoamaan. Seurakunnat tulevat katoamaan pois, orkanisaatiot tulevat katoamaan pois. Mutta Jumalan Sana ei koskaan katoa! Olkaa uskollisia - uskollisia pyhiinvaeltajia!"

126. Eenokin päivinä, juuri ennen vedenpaisumusta, Eenok näki Nooan olevan rakentamassa tuota arkkia. Eenok oli profeetta. Eenok tiesi olevansa esikuva. Ja hän tiesi että ennen vedenpaisumusta hänen täytyisi antaa esimerkki, joten se oli sopivaa hänen yhtenä iltapäivänä lähteä kävelylle. Se sopi hänelle lähteä tälle kävelylle Jumalan kanssa.

Ja jostain syystä, tuona päivänä, hän vaihtoi toiselle polulle. Sensijaan että olisi kiertänyt sitä mäen syrjää, hän otti Kuninkaan Valtatien, ja jatkoi vain kävelemistä. "Eivätkä he löytäneet häntä, koska häntä ei ollut," mutta hän oli kulkenut ylös Kuninkaan Valtatietä!

127. Oi Jumala, salli minun olla kuten Eenok! Kun tuo hetki tulee että minun on otettava tuo polku, salli minun löytää Kuninkaan Valtatie!

128. Voin nähdä Eenokin. Niinkuin hän tiesi sen sopivan hänelle, sillä hän oli profeetta, hän tiesi mitä tulisi tapahtumaan. Niinpä voin nähdä hänen suutelevan vaimoansa hyvästiksi ja sanovan, "Rakkaani, me tapaamme myöhemmin." Hän nosti lapsensa ylös ja suuteli heitä hyvästiksi; ja hän meni naimisissa olevan poikansa ja naimisissa olevan tyttärensä luo ja suuteli heitä hyvästiksi.

129. Ja he sanoivat, "Minne olet menossa, isä? Oletko menossa pienelle kävelylle?" "Kyllä, menen kävelylle."

130. Mutta hän ei ottanut tuota vanhaa tuttua polkua tuona päivänä. Hän otti Kuninkaan Valtatien, menen sitä Kirkkauteen. Se sopi hänelle tehdä niin. Hän ei halunnut lähteä, mutta kuitenkin se (puki) sopi hänelle, että hän täytti

koko vanhurskauden. Koska hän oli esikuva Seurakunnasta tänään. Hän oli esikuva Seurakunnasta, joka tulee lähtemään iltapäiväkävelyille yhtenä näistä päivistä. Me tulemme ottamaan Kuninkaan Valtatien, ja menemään pois!

131. Kyllä, se sopi Nooalle, se sopi Eenokille, että he täyttäsivät koko vanhurskauden.

132. Sitten haluan puhua eräästä toisesta miehestä tässä. Siellä oli eräs mies nimeltä Daniel, ja hän eli kriitikkojen päivissä. Tehän tiedätte kuinka Israelin lapset oli viety kotimaastaan Babyloniin, ja he olivat siellä murheellisia, ja he olivat olleet siellä melkein seitsemänkymmentä vuotta. Mutta siellä oli eräs nuori profeetta heidän kanssaan, nimeltä Daniel.

133. Ja hän ja pieni kourallinen muita veljiä, oli tullut yhteen, ja vihkineet itsensä Jumalalle, niin että he eivät tulisi saastuttamaan itseänsä tuon päivän nykyaikaisen virtauksen kanssa. He eivät tulisi koskemaan kuninkaan ruokiin. He eivät tulisi juomaan hänen väkeviä juomiansa. He eivät tulisi osallistumaan hänen kutsuihinsa. Mutta he tulisivat pitämään itsensä pyhinä ja Jumalalle vihkiytyneinä, sillä siten se sopi heille!

134. Se puki Danielia sopivasti, koska hän oli profeetta, että hän pysyi Sanan kanssa.

135. Kuka tahansa todellinen profeetta joka tuntee Jumalan Sanan....Jos hän ei tunne Jumalan Sanaa, silloin hän ei ole todellinen profeetta. Todellinen profeetta pysyy Sanan kanssa. Mitä tahansa Sana sanookin, he pysyvät Sen kanssa. Huolimatta siitä mitä senhetken virtaus sanoo, tai mitä nykyaikainen seurakunta sanoo, tai mitä joku muu sanoo tai tekee, todellinen profeetta pysyy oikein Sanan kanssa.

136. Ja Daniel tiesi mitä se maksaisi hänelle, jos hän pysyisi Sanan kanssa. Hän tiesi että se maksaisi hänelle hänen kansansuosiionsa. Se tulisi maksamaan hänelle hänen yhteytensä muihin veljiin. Se tulisi maksamaan hänelle paljon asioita. Mutta he antoivat määräyksen, että heidän tulisi rukoilla erästä määrättyä jumalaa, ja sen jälkeen he voisivat mennä rukoilemaan muita jumalia.

137. Mutta tiedätkö, Jumalassa on jotakin, me emme tee kompromisseja Jumalan kanssa.

Ei ole mitään kompromissien tekemistä Jumalan kanssa. Jumala yksinkertaisesti pysyy Juma- ' lana! Hän ei odota että me sunnuntaina olisimme Kristittyjä, ja ylistäisimme ja palvoi-sinne Häntä; ja sitten maanantaina se laimistuisi, ja meillä olisi kaikenlaisia ajatuksia kuten, "Ehkä minä olin väärässä, eikä minun olisi tullut tehdä sitä tai tätä." Me pysymme oikein keskitettyinä Jumalaan Sanaan, ja lepäämme Sillä!

138. Niinpä me näemme että se sopi Danielille profeettana pysyä mistään välittämättä Jumalan Sanan kanssa! Niinpä siellä annettiin julistus jossa sanottiin, "Kuka tahansa tulee palvomaan mitä muuta jumalaa tahansa, sen jumalan lisäksi jonka he olivat valinneet." Toisin sanoen, "Jos ette ole yhteistyössä meidän kanssamme, me tulemme heittämään teidät leijonien luolaan." Mutta Danielille sopi täyttää koko vanhurskaus, niin ettei hän palvoisi mitään muuta jumalaa, eikä antaisi itsensä sekaantua maailman kanssa, hän palvoisi vain yhtä Jumalaa! Niinpä hän avasi ikkunan ja veti verhot syrjään ja katsoi itää kohden, rukoillen kolme kertaa päivässä, aivan niinkuin hän aina oli tehnyt. Hän oli siinä vahva! Hän ei livahtanut jonnekin piilopaikkaan tekemään sitä, vaan hän avasi ikkunat; nähköön kuka tahansa joka haluaa. Hän ei hävennyt uskontoansa.

139. Sillä se pukee Kristittyä, että te ette häpeä uskontoanne. Kuten entisajan Paavali sanoi, "Sillä tiellä jota kutsutaan harhaopiksi, hullutukseksi, sillä tavalla minä palvon isiemme Jumalaa." Näettekö? "Minä en häpeä Jeesuksen Kristuksen Evankeliumia," hän sanoi, "sillä Se on Jumalan Voima pelastukseksi jokaiselle joka uskoo Sen." Oikein, älkää hävetkö Evankeliumia! Se on ainoa asia mikä pitää sillä hetkellä kun laiva heit telehtii myrskyssä, eikä tähtiä ja kuuta ole näkyvissä. Se yhä pitää, sillä Se on Jeesuksen Kristuksen Evankeliumi!

Daniel oli uskollinen. Se soveltui hänelle.

140. Nuo Hebrealaiset lapset, se soveltui heille, se puki heitä, sen jälkeen kun he olivat ottaneet asemansa Jumalan puolesta. Se sopi heille. He eivät välittäneet tulisesta pätsistä. Noiden kovien koettelemusten alla, mitä he murehtivat? He olivat ottaneet asemansa!

141. OI JUMALA, JOSPA KRISTITYT TÄNÄÄN VAIN VOISIVAT NÄHDÄ SEN ! "itinä otan tieni Herran muutamien halveksittujen kanssa. Minä olen aloittanut Jeesuksen kanssa, Oi Jumala, vie minut lävitse." Koettelemuksissa, vaikeuksissa, sydänsuruissa, kuolemassa, sairaudessa," murheessa, minä yhä seison Jeesuksella Kristuksella, ottaen asemani! "Kristuksella, vankalla Kalliolla minä seison, kaikki muu maa on upottavaa hiekkaa." Kaikki muu uppoaa. Kuningaskunnat kaatuvat, kansakunnat särkyvät ja kirkkokunnat hajoavat ja teologit tulevat kuolemaan, mutta Jumalan Sana pysyy ikuisesti samana!

142. Kyllä, se sopi heille ottaa asemansa. Ja se sopi heille sen jälkeen kun he olivat ottaneet asemansa, pysyä asemassaan.

143. Kun te tulette tänä aamuna, uskoen että Jumala tulee parantamaan teidät, ja kun te otatte asemanne, se sopii teille, se pukee teitä, että ette milloinkaan